PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LI Nr. 12286 | Duminică 21 februarie 1982 | 6 PAGINI — 50 BANI

CERINȚE ȘI ORIENTĂRI ESENȚIALE ÎN ACTUALUL CINCINAL:

O politică consecventă de dezvoltare și utilizare rațională a bazei energetice a țării

În programul dezvoltării economico-sociale elaborat de partid, energeticii i se conferă un loc central. Elocvent în acest sens este faptul că în cei peste 30 de ani de economie socialistă, producția de energie electrică a României a crescut de circa 32 de ori, în condițiile în care efortul de investiții alocat energeticii a sporit continuu. Este o realizare deosebită, evaluată chiar și numai prin atingerea unui asemenea ritm alert în construirea de instalații de producere, transport, distribuție și consum de energie electrică. Trebuie remarcat, de asemenea — și aceasta ca un motiv de întemeiată mîndrie — faptul că analizele profunde efectuate de partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au evidențiat cu clarviziune, cu mult înainte de declanșarea crizei energetice mondiale, necesitatea orientării întregii economii naționale pe calea raționalizării riguroase a consumurilor energetice.

Aflată permanent în atenția secretarului general al partidului, problema energiei a fost larg dezbătută din nou la recenta ședință de lucru comună a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, în cadrul căreia tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea dezvoltării puternice, în continuare, a bazei energetice a țării, concomitent cu reducerea simțitoare a consumurilor specifice de energie. Numai abordate în deplină lor unitate, cele două căi de acțiune își vor dobîndi pe deplin înalta valoare în efortul **de asigurare a energiei necesare dezvoltării economiei naționale, de realizare, pînă la sfîrșitul actualului deceniu, a independenței energetice a României.**

Încă din 1965, în Directivele Congresului al IX-lea al partidului referitoare la dezvoltarea economică pentru perioada 1966—1970 s-a conturat o orientare generală atotcuprinzătoare a energeticii din țara noastră, ținîndu-se seama de necesități naționale de perspectivă. Pe de o parte, s-au prevăzut fonduri însemnate pentru activitatea geologică în vederea descoperirii de noi zăcăminte de țiței, gaz metan și, în special, cărbune. S-a prevăzut, totodată, dezvoltarea substanțială a extracției de cărbune, prin deschiderea de noi mine și prin sporirea extracției la minele existente. În scopul unei utilizări cît mai judicioase a combustibililor, a fost urmărită o accentuată dezvoltare a termoficării, iar pentru producerea energiei electrice din combustibili inferiori s-a hotărît începerea construirii unor mari centrale termoelectrice, de peste 1 000 MW, folosind lignitul din bazinul carbonifer al Olteniei. Totodată, a fost dat un puternic impuls construirii de centrale hidraulice, într-un timp relativ scurt intrînd în funcțiune hidrocentralele de la Porțile de Fier, de pe Argeș, Lotru etc. Tot la Congresul al IX-lea al partidului s-a pus problema construirii unor centrale nucleare-electrice.

Sînt preocupări care au fost considerabil amplificate la Congresul al X-lea și apoi la Congresul al XI-lea ale partidului, cînd s-a precizat că un obiectiv de mare însemnătate al energeticii românești îl constituie **dezvoltarea, diversificarea și utilizarea cît mai rațională a bazei energetice a țării.** Tot atunci a fost subliniată, în mod expres, necesitatea economisirii și valorificării superioare a țițeiului și gazelor. În același timp, s-a pus cu deosebită acuitate sarcina dezvoltării rapide a extracției de cărbuni și valorificării cît mai înalte a potențialului hidroenergetic al țării — cel de pe rîurile interioare, ca și al Dunării.

Integrarea cît mai eficientă a componentei energetice în procesul creșterii economice, descoperirea și punerea în valoare a noi surse de energie, utilizarea cu precădere a resurselor regenerabile, amplificarea activităților care valorifică superior energia și diminuarea celor cu un consum ridicat în acest sens, afirmarea puternică a spiritului gospodăresc în fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă — toate acestea constituie obiective armonios îmbinate în documentele programatice adoptate la cel de-al XII-lea Congres al partidului, în spată în „Programul-directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energiei pe perioada 1981—1990 și orientările principale pînă în anul 2 000".

Efectul de substanță al tuturor acestor complexe opțiuni îl constituie **modificarea raportului dintre consumul național de energie electrică și ritmul de creștere al produsului social.** De la aproape 1,7 cît reprezenta în 1970 nivelul raportului de devansare de către ritmul mediu anual de creștere a consumului de energie electrică, a ritmului mediu anual de creștere a produsului social, acesta a devenit 0,40 și respectiv 0,51 în 1979 și 1980. Această diminuare substanțială evidențiază amplele eforturi depuse în întreprinderi pentru obținerea unei valori mai mari a producției raportate la o unitate de energie electrică consumată.

Acțiunile de economisire și utilizare mai bună a energiei, relevate în programul-directivă amintit, sînt concepute și trebuie aplicate ținîndu-se seama de specificul și ponderea fiecărui sector sau domeniu al economiei în totalul consumului de energie. În acest sens este de menționat că industria deține ponderea cea mai mare în acest consum — peste 60 la sută. Este deci firesc ca nivelurile de economisire a energiei să fie mai ridicate tocmai în industrie, unde, de exemplu, este prevăzut ca indicele mediu de consum

Dr. ing. Barbu Gh. PETRESCU
director general adjunct al Institutului central de cercetări economice

(Continuare în pag. a V-a)

TÎRNĂVENI: Instalații de aluminizare de înaltă productivitate

La Întreprinderea de geamuri din Tîrnăveni au fost puse în funcțiune două instalații de aluminizare a sticlei plane de înaltă productivitate, fiecare avînd o capacitate de 300 mp pe schimb. Prin utilizarea în procesul de fabricație a deșeurilor de aluminiu, în locul azotatului de argint, economiile realizate la fiecare 1 000 mp produs finit însumează 22 000 lei. Specialiștii unității au adus o serie de îmbunătățiri constructive, prin care timpul de staționare în perioada reviziilor și reparațiilor a fost scurtat de la 8 ore la numai 20 minute. **(Gheorghe Giurgiu).**

BÎRLAD: Rulmenți peste plan la export

Colectivul de oameni ai muncii de la Întreprinderea de rulmenți din Bîrlad obține noi succese în producție. În prima lună și jumătate a acestui an, producția fizică a fost realizată și depășită la rulmenți, echipamente tehnologice și în special la autoutilări, iar partenerilor din cele 72 de țări ale lumii, în care sînt exportate produsele, le-au fost livrați peste plan rulmenți în valoare de 3,5 milioane lei, cu 10 la sută mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut. **(Petre Necula).**

VASLUI: Economii de energie electrică

Pentru colectivele muncitorești din județul Vaslui, economisirea energiei electrice constituie o preocupare cotidiană. Numai de la începutul anului și pînă în prezent, datorită măsurilor tehnico-organizatorice întreprinse și grijii pentru gospodărirea judicioasă, rațională a fiecărui kilowat, Întreprinderea de prelucrare a lemnului Vaslui și Întreprinderea de ulei din Bîrlad au economisit peste 120 000 kW/oră energie electrică. Cu realizări importante se înscriu în această acțiune și întreprinderile de confecții din Vaslui și Bîrlad și întreprinderea „Hușeana" din Huși. **(Petre Necula).**

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI TOVARĂȘUL DUȘAN DRAGOSAVAȚ

au participat la o partidă de vînătoare

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Dușan Dragosavaț, președintele Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, a participat, simbătă, la o partidă de vînătoare, în pădurile din zona Chereșu Mare, județul Timiș.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Dușan Dragosavaț au luat, apoi, parte la un dejun vînătoresc.

Întreprinderea de reparații din Ploiești: noi tipuri de macarale destinate șantierelor și transporturilor uzinale

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

LA TISMANA — UN NOU DRUM DE LUMINĂ

Lucian ZATTI

La Tismana, în etajul montan crește tisa — ninsă acum — de la care se crede că și-a împrumutat numele și această localitate din nordul Gorjului. Iar bătrînii spun că inimile acestor arbori cîntă — și tocmai de aceea se fac din ele instrumente muzicale. Cîntecele de Tismana îmbogățesc de multă vreme tezaurul nostru folcloric; în ultimii ani însă, rapsozii laudă și realitățile ce dau noi dimensiuni așezării de la poalele Cioclovinei. Aici, lîngă pădurile presărate cu pilcuri de tisă, se desfășoară pe drumurile legendelor despre Iovan Iorgovan, spre zonele de munte ale județelor Caraș-Severin, Mehedinți și Gorj, vastul șantier al **Sistemului hidrotehnic și energetic „Cerna — Motru — Tismana".** „Cernă, Cernă, Cernișoară / Apa voinicii ti-o luară / La Izvanu-n primăvară / Prin tunel o îndreptară" — rostesc cîntecul nou artiștii amatori care se întrec pe marea scenă a Festivalului național „Cîntarea României".

Așadar, cîntecul acesta s-a născut după ce **Ion Coste,** fostul brigadier pe șantierul Bumbești-Livezeni, a poposit prin 1973 în fruntea primei formații de tineri la lucrările acestei amenajări care, în afară de faptul că prin racordarea la sistemul energetic național va spori potențialul țării cu peste 200 MW, va asigura în același timp și transferul unei importante cantități de apă în Jiu, necesară noilor unități industriale din bazinul său mijlociu și pentru irigarea unei suprafețe de 28 000 de hectare.

Ca să dea o nouă înclinare apelor din păienjenișul de pîraie de la îngemănarea celor trei județe, constructorii au sfredelit munții, croind noi vaduri cu dinamită. Au mutat piatra din încrementirea ei în barajele lacurilor de acumulare. Dinspre Motru au luat cu asalt obstacolele minerii conduși de **Nicolae Țăpuc.** De la Cerna au pornit în întîmpinarea lor, ca să se întîlnească la mijlocul muntelui, cei din brigada lui **Dumitru Boicuc.** Și s-au întîlnit într-o toamnă cînd bintuiau culorile focului prin zmeurișuri, cu cîteva luni mai devreme decît se prevăzuse. Iar acum, în timp de iarnă, cînd barajul de pe Cerna ține în piept 120 de milioane de metri cubi de apă, prima hidrocentrală a sistemului produce energie electrică.

Barajul de acumulare de pe Cerna, derivația Cerna-Motru, un alt baraj pe rîul Motru și alte lucrări prevăzute pentru prima etapă a acestei investiții au demonstrat competența constructorilor români ale căror realizări sînt la înălțimea celor mai bune reușite de acest gen pe plan mondial. Dar ca să se atingă asemenea performanțe a fost nevoie de excavarea a circa 1 800 000 de metri cubi, din care 380 000 de metri cubi în subteran, și de executarea unui volum de terasamente de peste 4 000 000 de metri cubi.

Acum, privind în urmă la tot ce s-a făcut, lucrul dus la bun sfîrșit se înfățișează frumos, trainic. Dar pentru nașterea acestei realități noi, într-o zonă vecină cu sălbăticia, au fost angajate forțe imense, dispuse pe mai multe fronturi. Au fost folosite la început chiar elicoptere, apoi excavatoare, autocamioane de mare capacitate, compresoare, vagonete tractate de locomotive de mină prin galerii, explozibil, fier, cimenturi și alte materiale speciale.

În munți, la Cerna, Balmezu, Valea Mare s-au amenajat colonii muncitorești, racordate la centrale de termoficare, cu școli, brutării, magazine, oficii poștale, cantine, cluburi.

Centrul de greutate al șantierului se află acum chiar la marginea comunei Tismana. Aici — după cum explică **Ion Ceaureanu,** inginerul-șef al șantierului, cel ce și-a dovedit marea vocație de miner la lucrările nodului de presiune — au fost luate din vreme măsuri pentru ca în timpul iernii activitatea constructorilor și montorilor să nu fie stînjenită.

...În enorma cavitate din inima muntelui, de unde s-au dislocat peste 25 000 de metri cubi de piatră și unde va funcționa hidrocentrala, pătrundem cu o autobasculantă de mare capacitate. Oamenii au săvîrșit aici adevărate acte de eroism în contracararea infiltrațiilor de apă. Subinginerul **Ion Toncea,** șeful lotului centrală, mi se pare mult mai vesel ca de obicei. Oare pentru că rădierele și fosele la cele două turbine sînt betonate în devans? Sau poate pentru că se execută ultimul inel la camera inferioară a castelului de echilibru? Poate. Dar el mai are și alte asemenea motive de satisfacție a muncii, far deasupra tuturor așază marea bucurie că i-a născut soția un băiat. Sînt convins că peste ani și ani, Toncea junior va fi mîndru că, în acte, locul lui de naștere se numește Tismana.

„Caverna" — ca să folosesc termenul minerilor — unde va funcționa hidrocentrala, are dimensiuni impresionante. La lumina reflectoarelor se mai văd urmele burghiilor ce au perforat centimetru cu centimetru stînca. Spațiul larg în care ne mișcăm a fost cîndva inimă de munte. Vocile devin în el mai grave, insolite de ecouri. Oamenii sînt aceiași pe care i-am întîlnit cu un an în urmă. **Dumitru Ozarchievici,** maistru șef de punct, și **Toader Panțuru** au rămas oriecît de bază ai lotului. **Anton Diordică,** șeful montorilor, ne spune că la hidrocentrala propriu-zisă s-au montat pînă acum peste 150 tone de agregate. **Nicolae Drughi** povestește, ori de cîte ori are prilejul, prin cîte șantiere a trecut pînă cînd să ajungă la Tismana. Trebuia să lase în pensie încă de anul trecut. Dar tot amînă să facă „formele". În anul ce vine, după ce vor rămîne în hidrocentrală numai cei din echipa de întreținere, o să se pensioneze și o să se întoarcă pe meleagurile moldave, de unde este.

Hidrocentrala vine să grăbească aici un amplu proces inovator. Pe marginea lacului se vor construi un șirand, sală de sport, un nou hotel turistic și se lucrează la amenajarea unuia dintre cele mai moderne complexe piscicole din țară. Fiindcă apele de munte sînt folosite cu chibzuință și în acest scop. Toate acestea la un loc vor adăuga noi străluciri la strălucirea acestei vetre de folclor românesc. Și, fără îndoială, ținînd seama de însușirile oamenilor din Tismana, le vom regăsi în cîntecele lor de viață nouă.

Mașini-unelte cu performanțe ridicate

În cadrul acțiunii de înnoire și modernizare a producției, la Întreprinderea de mașini-unelte din Bacău au fost introduse în fabricație de serie un centru de prelucrare a metalelor prin alezare și frezare și o mașină de frezat cu portal — utilaje de înaltă tehnicitate, cu performanțe ridicate. Au fost realizate, de asemenea, în premieră, și expediate beneficiarilor din țară cinci noi tipuri de mașini-agregat pentru prelucrarea unor repere destinate industriei constructoare de autoturisme. Pînă la finele anului, la întreprinderea din Bacău vor mai fi asimilate și modernizate noi tipuri de mașini-unelte pentru prelucrat metalele prin așchiere necesare industriei noastre, precum și pentru export. **(Gheorghe Baltă).**

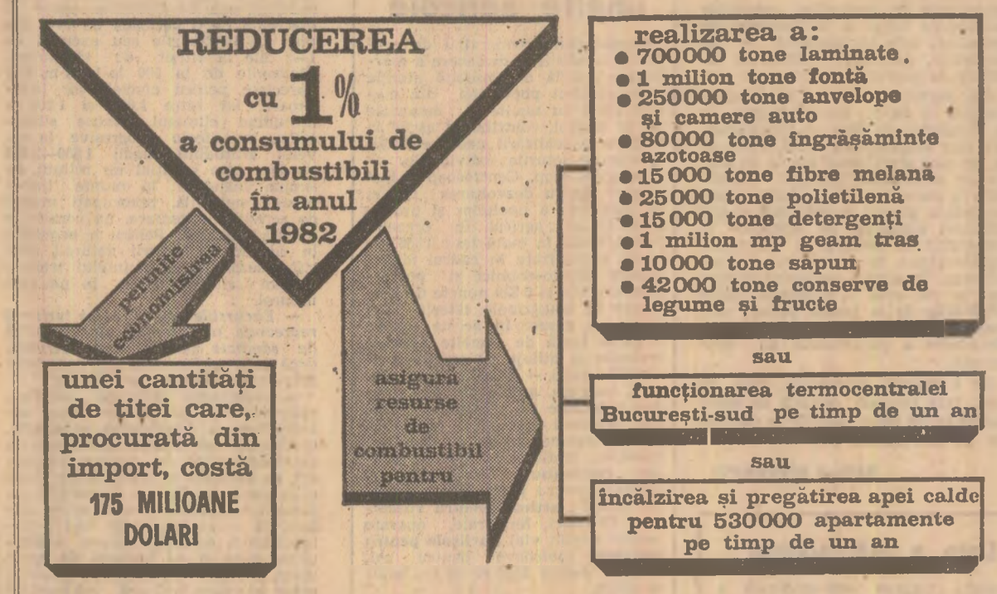

1962 — 1982
Satul românesc pe drumul revoluționar deschis de cooperativizarea agriculturii

ULIȚA SATULUI ÎN MAGISTRALA ISTORIEI

Ion Dodu BĂLAN

Drumul nostru măreț, magistrala noastră istorică spre viitor nu pot ocoli ulițele uneori modeste ale satelor. Și nici nu le-au ocolit chiar de la început, abătîndu-se oarecum obligatoriu pe la ele. Am fost și eu pe ele. Et în Arcadia ego!

Acum mai bine de douăzeci de ani, cînd ieșeam dintr-o iarnă meteorologică geroasă și dintr-o lungă iarnă istorică a satelor noastre, mă aflam, împreună cu alți tovarăși, prin localitățile rurale din preajma Șimleului Silvaniei. Nimic nu era idilic. Nici zilele istorice, nici oamenii, nici starea atmosferică și morală. Iureșul revoluției sufla puternic, răscolea, primenea, înnoia, dar nu mîngîia pe nimeni. Răsturna vechi așezări sociale și multe prejudecăți, bătea peste o falsă și deloc tihnită liniște patriarhală. Bătea peste tot și pretutindeni, evidențiind valorile limbii naționale și marile valori de cultură materială și spirituală create și păstrate de țărănime. Eram copil de țăran și-i cunoșteam bine gîndurile și firea acestui fiu al pămîntului. Primisem multe scrisori de la tata, care, înainte de a-mi da de veste că a murit un om de la noi sau că s-a născut un copil, la cutare casă, îmi scria — într-o limbă plină de farmec — dacă i-a murit cuiva vreo vită sau dacă s-a ivit pe lume vreun viței ori vreun mînz. Toate aceste evenimente treceau, bineînțeles, în cîntec și poveste. Pămîntul era pentru el o vietate, vitele erau niște ființe care trebuiau tratate cu aceeași grijă cu care tratăm oamenii. Am descoperit această psihologie, în care se reflectă o lume echilibrată și arhaică, la toți țăranii din satele prin care am trecut.

Am cunoscut mentalitatea acestor oameni, atributele lor morale, gîndurile și sentimentele lor, am meditat asupra lor, le-am comentat cu scriitori, artiști, oameni politici și uneori am întîlnit o anume îngrijorare cu privire la destinul țărănimii tradiționale, arhaice și patriarhale. Nu trebuie să se uite însă că țărănimea are și ea un caracter istoric, că se află într-un proces dialectic continuu și că spre binele ei nu poate rămîne înțepenită în tiparele „evului patriarhal". Firește, o asemenea țărănime, cu un excepțional rol istoric, se transformă în noua orînduire, fără să-și piardă esența și rolul ei economic, social-istoric. Unii se întreabă: **„Unde e țărănimea?"** Nu putem uita desigur că orașele, oricît de mari, au ieșit din lumea satelor, că majoritatea păturilor și claselor sociale își au rădăcinile tranșice, mai mult sau mai puțin îndepărtate, în lumea satelor. Unde e țărănimea? E acolo la sate, e pretutindeni în țara aceasta; desigur, pe alte trepte ale evoluției noastre istorice. Dar să încercăm o privire istorică asupra acestei importante categorii sociale care a creat civilizația noastră materială și spirituală, a apărat țara și a dus pe umerii ei

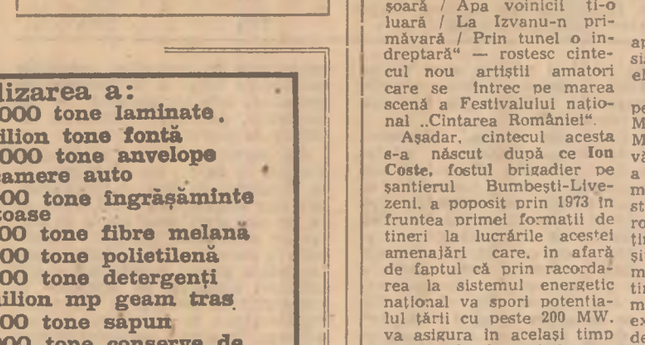

Malu cu Flori (Dîmbovița) — o prezență de prestigiu între comunele patriei

gîrbovi de povară greul istoriei, dînd, totodată, țării mari oameni politici, oameni de cultură și știință, muncitori, meseriași, practic, toate păturile sociale.

Cine au fost și cine sînt țăranii?

Țăranii, cei mai buni copii ai firii, urziți din lacrimi și sudoare, cum i-a definit poetul, în vremuri de restriște, sînt aici, pe ambele versante ale Carpaților, dintotdeauna.

Au semănat grîul, au crescut vitele și au cultivat vița de vie, ca daci și ca romani, și au continuat să le cultive veacuri de-a rîndul, ca români, trăind în frăție cu națiile cu care istoria i-a rînduit pe aceste plaiuri.

Țăranii au plămădit limba noastră „ca un fagure de miere", dîndu-i mlădierile fără seamăn ale sufletului lor frămîntat, generos și luminos. Ei au creat miturile noastre fundamentale, au iscat basmele din fantezia lor proaspătă, bogată, au cîntat și au făcut versuri, alături de Orfeu și de Ovidiu, și au continuat să cînte balade și doine, cîntece haiducești și de voinicie,

(Continuare în pag. a V-a)

Grădina casei

Insemnări de Petru VINTILĂ

Am făcut parte și eu din categoria acelor cîtadini care, observînd cu un ochi mult prea grăbit entuziast civilizația satului, au numărat motoretele și mașinile, porțile de fier forjat și ialuzelele ca la oraș, tonetele Aprozar și... centrele de lapte. O săteancă tînără, de 25—30 de ani, nu mai știe să mulgă vaca, dar știe să stea la volan și ține permisul de conducere în poșetă. Desigur, numărul lor încă nu e mare. Dar adaugă-le numărul acelora care, în loc să pună în grădina din jurul casei fasole tucără, dovlecei și ceapă, pun panseluțe și crăițe sau pur și simplu lasă grădina pîrloagă.

Din dictionarul fermecătoarelor unelte casnice, vechi de multe secole, au cam dispărut putineiul, săculețul de stors cașul, oala de prins laptele, sapa și lopata de grădină, oala de tuci și făcălețul, războiul de țesut, furca de tors și vîrtelnița. Badea Ion aleargă cu 80 de kilometri pe oră și știe că Joianei nu-i poate pune un volan între coarne.

Dar am văzut și în multe sate grădinile din jurul caselor gospodărești împodobite cu straturi pline de rosti, ardei și varză, cu ceapă și usturoi, cu fasole și mazăre, cu dovlecei și castraveți, cu telină și morcovi. Ele trebuie date ca exemple de vrednicie, pentru că în preajma lor toamna găsește cămările pline, iar cei care le umplu n-au uitat adevărul tradițional și înțelept că pînea, laptele, cartofii și zarzavaturile se fac nu la oraș, ci la țară. Au și ei televizoare, radiouri, dar ascultă buletinele meteorologice nu ca să afle dacă-i ceață sau mizgă pe șosele, ci dacă nu cumva dă bruma peste pomii și straturile grădinii. Unii au și autoturisme, dar n-au scos stănoagele din grajd, nici n-au renunțat la ugerele Joianei spunînd că pneurile ar fi mai dolofane ori pline cu lapte.

Nu mă gîndesc să vînd castraveți grădinarului, nici să afirm aberația că între bunurile tehnice civilizatorii și agricultură ar fi o relație dăunătoare și de neîmpăcat. Mă grăbesc să depun mărturie că am văzut țărani autentici aducînd cu autoturismele cartofii timpurii la piață, dar nu numai cartofi, ci și căpșuni, salată, ceapă verde și usturoi, o botanică întreagă. De pe cîteva sute de metri pătrați, cultivați chibzuit și intensiv, printr-o muncă pentru care e bine să nu încetăm a-i elogia, adevărații țărani gospodari nu-și umplu numai propriile cămări, dar reușesc să vîndă și la oraș prisosul hărniciei lor. Dar chiar și la sat para mălăiață este un fruct al sperantelor deșarte. Rodul pomilor și al grădinii nu este atît rezultatul condițiilor climatice, cît al muncii îndărătnice și tenace, al străduinței cotidiene de a munci pentru ca fiecare colț din grădină și ogradă să devină o oglindă a hărniciei. Cine lasă locul pîrloagă nu-și umple cămara decît cu vorbe. Cine lasă cotețul gol, taie în prag de an nou nu porcul, ci stachetii. Ograda în care cotcodăcesc găinile, unde guită purceii, unde sapa și hîrletul nu prind rugină este întotdeauna un tablou elocvent al hărniciei și un exemplu de viață trăită frumos.

FAPTUL DIVERS

Copiii de pe Iza

Despre iscusința meșterilor maramureșeni în cioplitul lemnului s-a dus vestea în toată țara — și nu numai în țară. Lucrările lor, adevărate opere de

artă, îți desfată privirea, îți bucură inima.

O dovedește și acest detaliu dintr-o lucrare mai amplă a meșterului popular Ioan Blendea din Sighetu Marmației. Imaginea acestui detaliu prezintă cîțiva copii de pe Iza, în costume specifice locului, cîntînd.

„Ecoenerg"

Din două cuvinte — economie și energie — membri ai cercului de electrotehnică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tulcea au alcătuit un cuvînt nou : „Ecoenerg", care înseamnă, de fapt, economie de energie. Un cuvînt nou dat unei instalații noi, pe care ei, pionierii tulceni, au conceput-o și au

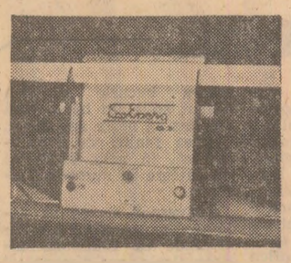

construit-o cu iscusință și fantezie. Din ce ? Numai din materiale refolosibile. Instalația, pe cît de simplă, pe atît de utilă, reduce consumul de energie electrică al unui bec, de exemplu, la jumătate. În plus, instalația pionierilor tulceni produce și raze ultraviolete, la o simplă apăsare pe buton.

Plantă rară

Originară din Mexic, este o plantă asemănătoare cu ghiocelul de la noi, dar de mari proporții și nu de durată efemeră. Trăiește pînă la o sută de ani, iar înainte de a se stinge, înflorește prin prelungirea tulpinei cu o tijă înaltă pînă la 10—12 metri. Tija floricolă produce zeci de kilograme de suc bogat în zahăr și proteine, din frunze

se extrag fibre folosite la diferite țesături, iar din rădăcini se prepară esențe cu efect terapeutic în unele afecțiuni.

O astfel de plantă a existat și la grădina botanică din Iași, despre care încă nu se știe cine și cînd a adus-o. Din semințele și puieții crescuți din rădăcina plantei-mame, devenită piesă de muzeu, cresc azi în ghivece speciale cîteva sute de urmași viguroși.

Mai are timp să învețe

Există la Zalău un corb despre care s-a dus vestea. Iată-l, surprins în obiectivul aparatului foto de Ioan Iluț, în timpul unui „recital", cu prilejul împlinirii vîrstei de 20 de ani. Fiind, probabil, prea distrat la acest jubileu, ne-a întîmpinat, ziua în amiaza mare, cu...

„Bună seara !". Dar, după o „baie" zdravănă în zăpadă, ne-a spus că îl cheamă Carol și că se simte... „bună", adică bine. I-am trecut cu vederea unele neconcordanțe, pentru că la 20 de ani ai săi el e încă u.i „copilaș" zglobiu. Pînă la o sută de ani și chiar peste, cît ar putea trăi, mai are timp să se pună la punct cu gramatica și cu timpul probabil.

Rubrică realizată de
Petre POPA
și corespondenții „Scînteii"

Condiție esențială a sporirii capacității organizațiilor de partid de a uni și mobiliza toate energiile colectivelor

Fiecărui comunist — o sarcină de partid concretă

VIAȚA DE PARTID

la Întreprinderea mecanică Plopeni

Nu o dată poți auzi pe cei care au avut prilejul să cunoască Întreprinderea mecanică din Plopeni spunînd : „Dacă vrei să cunoști un colectiv harnic, apoi să te duci la uzina din Plopeni. Nici nu-i de mirare că pentru constructorii de pompe și elemente hidraulice de aici a devenit o regulă să obțină rezultate bune în muncă, să nu aibă dificultăți cu planul, cu producția netă, cu beneficiile". Toate acestea sînt realități. Dar ele au fost și sînt obținute într-o permanentă și îndîrjită luptă împotriva inerției, indisciplinei, a dificultăților și greutăților care se ivesc ca pretutindeni unde este o activitate vie, unde apar, din mers, noi și tot mai complexe probleme de soluționat, noi situații, unele imprevizibile, unde aproape fără să observi se succed generații de muncitori ; o luptă în care virtualul stat major îl formează organizația de partid din întreprindere.

În exercitarea rolului său de conducător politic al întregii activități din uzină, în îndeplinirea misiunii sale de a uni într-un singur șuvoi toate energiile colectivului de oameni ai muncii, pentru a da consistență prevederilor planului de producție, organizația de partid de aici desfășoară, firește, acțiuni multiple. Decurgînd din îndatoririle statutare ale comuniștilor, una dintre preocupările definitorii ale birourilor organizațiilor de bază de aici o reprezintă străduința de **a încredința fiecărui comunist o sarcină de partid concretă, o responsabilitate precisă** pe linia unei mai bune organizări a muncii, introducerii și generalizării unor anumite inițiative în producție, avînd ca scop să contribuie la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, la buna funcționare a mașinilor și utilajelor, reducerea cheltuielilor, a consumurilor de materii prime și materiale, energie, întărirea ordinii și disciplinei, folosirea integrală a timpului de lucru și altele. În acest sens, secretarul comitetului de partid din întreprindere, **Vasile Iordache,** ne spunea : „Așa cum atrăgea atenția tovarășul Nicolae Ceaușescu la întîlnirea cu activul de partid și de stat din județul Brașov, *organizațiile de partid au datoria să încurajeze manifestarea cu putere a spiritului critic și autocritic, împotriva lipsurilor și neajunsurilor, împotriva celor ce nu-și îndeplinesc sarcina încredințată de partid, astfel încît fiecare comunist să participe nemijlocit la soluționarea problemelor ridicate la locul său de muncă. Evident, în acest domeniu mai avem multe de făcut, nu putem spune că în toate organizațiile de bază am reușit să încredințăm fiecărui comunist o sarcină de partid concretă*".

În atelierul matriță-sculărie, convorbirea noastră cu **Gheorghe Furtună,** secretarul organizației de bază, a debutat cu o întrebare : „Au toți membrii de partid sarcini concrete ?". Secretarul a meditat o clipă, apoi a răspuns : *„Și da și nu. Mă explic imediat. În registrele noastre de evidență toți comuniștii au sarcini precise. Dar unii le înfăptuiesc, alții mai puțin sau deloc. De ce ? Pentru că — să fiu de la început autocritic — biroul organizației de bază n-a urmărit îndeajuns felul cum fiecare dintre cei 48 de membri de partid își îndeplinesc sarcinile. Am analizat acest aspect la recenta adunare generală de dare de seamă și alegeri și am luat măsuri să întărim controlul îndeplinirii sarcinilor de partid. Ca să vă arăt cît de necesar este acest lucru vă voi da un exemplu de eficiență: strungarul Ion Drăgan era unul din cei ce n-ar fi avut ce raporta la capitolul îndeplinirii sarcinilor de partid deoarece, pur și simplu, n-a primit nici o sarcină. Am discutat cu el. Tovarășe Drăgan, i-am spus, ești un meseriaș bun. În cadrul acțiunii „omul de lîngă tine" vei avea drept sarcină de partid ca în cîteva luni de zile să-l faci pe noul angajat Ion Dumitrache un strungar de prima mînă. De data aceasta i-am urmărit activitatea. Rezultatul — după cîteva luni strungarul la care mă refer a început să-și îndeplinească și chiar să-și depășească îndatoririle zilnice de lucru*".

În mecanismul repartizării sarcinilor de partid un important aspect îl reprezintă măsura în care **organele de partid țin seama de nivelul de pregătire al comuniștilor, de priceperea și înclinațiile lor, de spiritul lor de inițiativă și de organizare.** Este ceea ce a constatat din practica curentă a muncii de partid și maistrul Gheorghe Neagu, secretarul organizației de bază de la atelierul montaj general din secția a șasea hidraulică : *„Pe mine mă preocupă un alt gînd — ne spunea el. Plec de la ideea că omului trebuie să i se dea să facă ceea ce i se potrivește cel mai bine, în ceea ce pune cel mai mult suflet. Atunci își consumă el — să zic așa — tot entuziasmul, pasiunea și priceperea. Cînd am procedat astfel am avut rezultate excelente. Cînd nu — am avut și dezamăgiri. Și trebuie să spun cu sinceritate că încă nu-i cunoaștem prea bine pe toți membrii organizației noastre, ceea ce nu e tocmai în folosul muncii noastre*".

Între sarcina profesională și cea politică nu se poate și nici nu trebuie să se facă o ruptură, dar ele nici nu trebuie confundate ; în realitate, ele se întrepătrund. Îndeplinirea sarcinilor de producție este datoria profesională, elementară a fiecărui lucrător. Membrii de partid nu se pot mulțumi cu simpla realizare a sarcinilor de serviciu. În această idee, împreună cu secretarul organizației de bază din secția sculărie, tovarășul **Gheorghe Haină,** am întreprins un test. Am luat din caietul de evidență, la întîmplare, cîteva nume și apoi am stat de vorbă cu membrii de partid respectivi. Astfel, am constatat că strungarul Constantin Petre este un muncitor harnic, își îndeplinește în condiții bune îndatoririle profesionale, dar numai atît. Pe linie de partid n-a primit însă nici o sarcină, în timp ce strungarului Mircea Romilă, în afara obligațiilor sale normale de serviciu, i s-au încredințat pentru pregătire profesională doi muncitori. El răspunde apoi de urmărirea consumului de energie din sectorul său și este locțiitorul organizatorului grupei sindicale în contraschimb. Cazuri similare în care unii membri de partid au mai multe sarcini, iar alții n-au deloc am mai consemnat și în alte organizații de bază. Aceste situații nu sînt de natură să determine o participare largă și eficace a tuturor comuniștilor la îndeplinirea obiectivelor organizatorice și politico-educative din fiecare loc și sector de muncă.

O deosebită importanță în activitatea organizațiilor de partid revine **controlului îndeplinirii sarcinilor — garanția creșterii răspunderii personale, a întăririi disciplinei de partid.** În această privință am reținut destule aspecte pozitive — precum evidența strictă a conținutului și termenelor de înfăptuire a sarcinilor, faptul că membrii multor birouri ale organizațiilor de bază stau adesea de vorbă cu comuniștii pentru a cunoaște exact modul în care aceștia se preocupă de transpunerea în viață a îndatoririlor lor, ajutîndu-i concret atunci cînd aceștia întîmpină diferite greutăți. De asemenea, în cele mai multe organizații de bază se aplică strict procedeul ca membrii de partid să raporteze în adunările generale despre felul în care își îndeplinesc sarcinile concrete încredințate de organizație. În același timp însă se mai fac simțite și manifestări de formalism în repartizarea și urmărirea îndeplinirii sarcinilor ; pe alocuri au putut fi întîlnite evidențe cu multe rubrici albe, iar în unele organizații de bază comuniștii raportează destul de rar în adunările generale despre propria activitate.

Intransigența față de propriile neajunsuri, dorința și efortul de autodepășire al comuniștilor de la marea întreprindere prahoveană, așa cum a reieșit și din adunările generale de dare de seamă și alegeri, întruchipează forța și capacitatea organizației lor de a se situa la înălțimea cerințelor imediate și de viitor ce se pun în fața acestui respectat colectiv.

Constantin VARVARA
Constantin CĂPRARU

PE URMELE UNEI CIUDATE OFERTE DE SERVICII :

„Reparăm case, dar numai cu materialul clientului"

...În ipostaza de pseudo-solicitant al unor amenajări imobiliare ne deplasăm la centrul nr. 8, aparținînd de I.C.R.A.L. Vitan din Capitală. Șeful de centru, Constantin Vîlceanu, ne ascultă, își notează în carnet lucrările pe care le solicităm, după care ne răspunde :

— Vă servim cu plăcere, dar... cu o condiție : noi vă punem la dispoziție meseriașii, dv. procurați materialele...

Și ne dictează apoi o întreagă listă : „1 baterie baie, 1 spălător de bucătărie, 3 ramificații de ∅ 110 și 4 coturi de ∅ 110 la 45 de grade (atenție, să nu fie de 68 sau 90 de grade, că nu vă sînt folositoare !), 3 mufe, 5 kg de cleI de humă, 5 nipluri («știu vînzătorii ce sînt ălea»), 2 racorduri de țeavă de o jumătate de țol, 10 kg bitum, 5 mp de geam..."

— Pe firma atelierului stă scris foarte clar : „Centru de servire a populației" și nu „Centru de pus oamenii pe drumuri".

— Degeaba insistați ; noi nu avem în magazie materialele respective.

Încercăm și la alte centre ale I.C.R.A.L. Vitan, ne deplasăm și la centrele I.C.R.A.L. Foișor și Colentina, mergem și la unitățile coop. vei „Constructorul" din str. Popa Tatu 27, Calea Călărași 34, Calea Dudești 11, Șos. Colentina 429 și Șos. Pantelimon 283, în speranța că vom fi serviți. Zadarnic însă. Pretutindeni ni s-a răspuns prin aceeași formulă : „Vă reparăm casa, dacă vă procurați materialele".

...Și ne-am dus la magazine. Aici, într-adevăr, am găsit tot ce ni se indicase pe listă. Dar dacă se găsesc în magazine, de ce oare să nu se găsească și la atelierele de reparații ?

La sediul cooperativei „Constructorul" adresăm tovarășului președinte C. Circiumărescu întrebarea :

— De ce magazinele au materiale de construcții, iar unitățile de reparații nu ?

— Întrebarea aceasta ne-o punem și noi mereu, dar pînă acum n-am găsit încă un răspuns logic. Dacă toți cetățenii ar cunoaște meseria de constructor și și-ar putea repara singuri casele — ar mai fi o explicație. Dar nu toți se pricep. Apelează la serviciile noastre. Numai că organele de planificare nu țin cont de această realitate, repartizîndu-ne doar o mică parte din cantitățile de materiale de care avem nevoie ; diferența o distribuie în magazine. Și atunci începe caruselul : oameni purtați pe drumuri, complicații la transporturi, comenzi refuzate, aminate...

— De ce nu cumpără unitățile de reparații materialele din magazine, încît, așa cum este normal, să fie în măsură să efectueze integral lucrările ?

— Imposibil. Întîi că prevederile financiare nu permit acest lucru și apoi mărfurile se vînd în magazine la prețuri cu amănuntul, or, unitățile pot să se aprovizioneze doar la prețuri de întreprindere, din diferența de prețuri — adică rabatul comercial — urmînd să se acopere cheltuielile de transport și depozitare.

La cele spuse de interlocutorul nostru ar mai fi de adăugat un aspect : prin distribuirea prioritară a materialelor de construcție spre magazine se îngreunează inseși posibilitățile de extindere a prestărilor de servicii de către unitățile de profil, încurajîndu-se totodată lucrările nelegale — făcute adeseori în particular de către înșiși meseriașii atelierelor specializate.

Desigur, pledînd pentru acoperirea integrală a necesarului de materiale de construcții al atelierelor de reparații nu respingem ideea ca aceste materiale să se găsească și în magazine — pentru acei cetățeni care fac apel la serviciile atelierelor de reparații dar vor să-și procure ei materialele, sau pentru cei care doresc și care se pricep să-și facă singuri lucrările de reparații, să-și construiască case în regie proprie etc.

Dar iată, spre exemplificare, modul de repartizare a unor materiale :

Materialul	Partea repartizată	
	Pentru magazine	Pentru unitățile de reparații
Parchete	100%	—
Uși — ferestre	100%	—
PAL, PFL, cherestea	99%	1%
Țigle, coame, olane, căzi de baie	97%	3%
Materiale de zidărie, plăci de azbociment	85%	15%
Ipsos, armături metalice neferoase, cahle de teracotă	80%	20%
Var, faianță, obiecte sanitare din porțelan, radiatoare din fontă	70%	30%

Am cerut și părerea unor reprezentanți ai departamentelor coordonatoare ale unităților de reparații. Iată răspunsurile :

● **Constantin Huștea,** directorul Direcției de aprovizionare și desfacere din UCECOM : „De ani de zile încercăm, să explicăm necesitatea acoperirii integrale a solicitărilor atelierelor de reparații cu materiale, dar niciodată n-am primit cotele corespunzătoare de consum. E adevărat, unitățile noastre își completează de multe ori necesarul cu deșeurile rămase din demolări. Dar nici astfel nu ne acoperim integral cerințele".

● **Szasz Domokos,** vicepreședinte al CENTROCOOP : „Cooperația de producție, achiziții și desfacere a mărfurilor nu și-a putut realiza în 1981 sarcinile de plan din sectorul prestărilor de servicii în construcție decît în proporție de 78,7 la sută, ca urmare, îndeosebi, a golurilor de aprovizionare. De altfel — cerința este să faci planul sută la sută, dar primești doar 30—50 la sută din necesarul de materiale ! Și, din păcate, multe din sumele de bani nerealizate în conturile unităților noastre au intrat în buzunarele meseriașilor, care au executat — în particular, personal — lucrările refuzate de ateliere".

Am purtat, în finalul anchetei, o discuție la factori de conducere de la Comitetul de Stat al Planificării. Am fost asigurați, cu acest prilej, că în cel mai scurt timp cotele de materiale repartizate fiecărui beneficiar în parte vor fi revizuite, încît cantitățile alocate pentru 1982 și anii următori unităților de reparații în construcții să corespundă cerințelor fundamentate de aprovizionare ale acestora. În scopul acoperirii acestor cote se vor avea în vedere și disponibilitățile de la fondul pieței (din magazine), printr-o mai rațională distribuire a materialelor de construcții.

Ar fi măsuri binevenite, care ar crea, fără îndoială, condiții de satisfacere la un nivel superior a cerințelor de servicii ale populației.

Mihai IONESCU

Tragerea extraordinară Loto a Mărțișorului

Ca de obicei, în pragul noii primăveri, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează tradiționala tragere extraordinară Loto a Mărțișorului, care va avea loc duminică 28 februarie 1982. În cadrul a 12 extrageri cu un total de 120 numere, participanților li se oferă posibilități multiple de a obține autoturisme „Dacia 1300" și „Skoda 120 L", excursii în U.R.S.S. sau R.S. Cehoslovacă și o gamă largă de cîștiguri în bani, sume variabile și fixe. Se reamintește că la recenta tragere extraordinară a Revelionului, desfășurată după aceeași formulă tehnică avantajoasă, au fost atribuite peste 111 000 de premii, între care și 35 de autoturisme. Variantele de 25 lei au drept de cîștiguri la toate extragerile. Se poate juca și pe variante combinate sau combinații „cap de pod", care dau posibilitatea de a obține suite de cîștiguri la mai multe categorii. Consultați prospectul tragerii și procurați din timp bilete cu numerele preferate !

Aprovizionarea gospodăriilor sătești cu unelte agricole

Organizațiile cooperației de producție, achiziții și desfacere a mărfurilor acordă o deosebită atenție aprovizionării populației din mediul rural cu unelte și materiale de uz agricol, contribuind astfel la asigurarea realizării unor producții sporite pe loturile individuale.

În acest scop, Centrocoop a luat măsuri pentru dezvoltarea rețelei de desfacere a uneltelor și produselor de uz agricol. În prezent, funcționează în toată țara 2 836 raioane specializate în cadrul magazinelor metalo-chimice și universale, precum și 8 239 puncte de desfacere în magazinele sătești. Cei interesați găsesc în aceste unități o gamă largă de unelte agricole manuale și utilaje cu tracțiune animală : sape — diferite tipuri, lopeți, cazmale, greble din fier, pluguri ; **articole de grădinărit** (săpăligi, prășitori manuale, plantatori pentru legume, greble și stropitori manuale, jardiniere) ; **articole pentru pomicultură** (ferăstraie și foarfeci pentru pomi, bricege pentru altoit) ; **articole pentru viticultură** (foarfeci, ferăstraie, aparate pentru stropit via) ; **articole pentru zootehnie** (potcoave pentru cai, foarfeci pentru tuns oi etc.) și multe altele.

De curînd, Centrocoop a elaborat și tipărit o importantă lucrare cu valoare practică, catalogul **„Mărfuri pentru uz agricol și gospodăresc"** care se va găsi în unitățile de desfacere specializate, pentru a fi la îndemîna lucrătorilor din comerț, cît și a cumpărătorilor, ce se vor putea orienta mai bine în alegerea mărfurilor necesare.

În fotografie : Complexul comercial din Horezu, județul Vîlcea.

Iarna — un anotimp al sănătății

Pentru foarte mulți sezonul rece înseamnă o retragere „la gura sobei", la activități mai mult sedentare, în condiții de viață și de mediu „protejate" de factori naturali (frig, ploaie, zăpadă, vînt etc.). Un punct de vedere asupra căruia i-am cerut părerea conf. dr. **Ioan DRAGAN,** director al Centrului de medicină sportivă.

OMUL ȘI VIAȚA RAȚIONALĂ

— Este greșit înțeles că prin retragerea într-un climat de confort termic ne protejăm organismul deoarece acesta are nevoie de un contact permanent cu natura chiar și în sezoane aparent mai puțin favorabile. Și este un fapt demonstrat că rezistența organismului față de diferiți factori nocivi ai mediului depinde în primul rînd de modul în care știm să ne călim, să ne refacem forțele, capacitățile fizice și intelectuale. În acest sens, cura montană este un adevărat izvor de sănătate.

— *Ce se înțelege prin cura de altitudine sau cura montană ?*

— Plimbările, excursiile la munte iarna, expunerea la aerul rece, în condiții de altitudine au o valoare și mai mare în sezonul de iarnă, în comparație cu celelalte anotimpuri, pentru că atmosfera este mai bogată în ozon decît în timpul verii. De asemenea, radiațiile sînt mai bogate pentru că aerul, fiind mai pur, mai curat, lasă să pătrundă o cantitate mai mare de raze ultraviolete. Cura montană sau de altitudine poate fi efectuată pe o perioadă de 7—8 zile pînă la 14—21 zile sau excursii de 1—2 zile la sfîrșit de săptămînă. Stațiunile de la 500 la 1 000 m sînt apreciate pentru efectele lor liniștitoare, iar între 1 000 și 1 200 m altitudine climatul devine stimulator, cu efecte progresive la nivelul altitudinii medii 1 800—2 400 m. Dar este esențial de reținut că simpla instalare la munte într-o cabană sau vilă, preocupați numai de activități sedentare, nu constituie o cură montană. Pentru a beneficia în adevăr de factorii naturali specifici sezonului și muntelui trebuie să fim cît mai mult în peisajul natural.

— *Excursiile scurte, ca și turismul reprezintă în „sezonul alb" o sursă de sănătate pentru toate vîrstele, dacă știm să ne adaptăm specificului ; ce recomandă specialiștii ?*

— Schimbarea decorului cotidian, obișnuit, schimbarea stereotipiei activităților cu frumusețea peisajului, cu plimbări și excursii reprezintă un excelent mijloc de „terapie naturală", de refacere a capacităților fizice și intelectuale Pentru a beneficia de factorii naturali ai acestui sezon trebuie să avem în primul rînd o îmbrăcăminte corespunzătoare, încălțăminte care să ne ferească de umezeală, haine călduroase, pulovăr, capul acoperit, mănuși, echipament care, dealtfel, se găsește în magazine pentru toate gusturile și vîrstele. Deplasarea la munte în pantofi sau cizme subțiri ne poate compromite o excursie.

Alegerea traseelor este, de asemenea, foarte importantă ; ele pot fi — în funcție de vîrstă, antrenament, condiție fizică, sănătate etc. — de 1—2 ore, de mers pe jos, treptat ajungînd la excursii mai lungi de 4—6 ore. Persoanele mai în vîrstă nu vor aborda trasee prea lungi și vor face mici pauze pe parcurs. În drumurile pe care ni le-am ales este bine să combinăm mersul pe teren plat cu ascensiunea și coborîrea, în așa fel încît organismul să se antreneze treptat și în final să se realizeze o creștere a capacității lui de efort fizic și a tonusului psihic. Este absolut contraindicată consumarea băuturilor alcoolice, care nu o dată au provocat accidente ce puteau fi evitate.

— *Fără îndoială și alegerea stațiunii pentru odihnă sau cură montană, în sezonul rece, are importanță, de aceea vă rugăm să ne dați cîteva sugestii.*

— Aș dori mai întîi să precizez că o cură montană „în sezonul alb" este cel puțin la fel de tonică pentru organism ca cea de la mare, vara. În plus, prin efectele ei asupra sistemului nervos, cura montană, iarna, nu poate fi concurată de nici un alt sezon. În acest sens cura de altitudine joasă, denumită de balneologi „cură de cruțare", este foarte indicată (la Cheia, Borsec, Borșa, Vîlcele, Izvoarele, Sovata, Tușnad, Durău, Bradu — lîngă Topliță, Balvanyos etc.). În cazul curei de altitudine medie (1 800—2 400 m), organismul fiind mai solicitat de factorii naturali, este bine să se ceară sfatul medicului. Mă gîndesc, de pildă, la munții Bucegi (cabanele Piatra Arsă 1 960 m și Babele 2 206 m), Caraiman sau Făgăraș, unde sînt altitudini cu climat foarte reconfortant pentru copii, adolescenți și adulți (practic de la 6 la 65 de ani), dar persoanele suferinde vor consulta medicul înainte de a veni în asemenea stațiuni montane.

— *Cîteva cuvinte despre sporturile care pot fi practicate în special iarna și unele sfaturi în acest sens.*

— Pentru cei ce au îndrăgit de timpuriu sporturile de iarnă, așa cum, dealtfel, este foarte sănătos, se recomandă continuarea practicării sporturilor de iarnă, ocazional sau sistematic și la vîrste mature. De pildă, patinajul 45—60 minute, de două ori pe săptămînă sau schiul întreține o cotă de efort fizic crescută, cu influențe favorabile asupra sistemului cardiovascular, al celui respirator, locomotor etc. Și la vîrste mai înaintate se poate practica mersul pe schiuri și chiar coborîrea pe pante line, timp de 60—90 minute, vîrstnicii evitînd însă zdruncinăturile violente sau pantele mai înclinate care pot imprima viteze mari. Joaca cu zăpadă și alergarea sînt, de asemenea, mijloace de inviorare ce nu trebuie evitate la nici o vîrstă. Frecarea corpului cu zăpadă, dimineața la deșteptare, gimnastica de inviorare, fuga prin zăpadă stimulează funcțiile vitale ale organismului. frigul și zăpada fiind factori de solicitare a organismului, care determină în final un grad de călire optimă și, prin aceasta, o rezistență crescută față de diferiți factori nocivi ai mediului.

Convorbire consemnată de
Elena MANTU

● DIN INSTANȚĂ ÎN FAȚA OPINIEI PUBLICE ● DIN INSTANȚĂ ÎN FAȚA OPINIEI PUBLICE ●

Lanțul ghinioanelor

...2 sticle cu vin, 130 grame de cafea, un pahar cu frișcă, o cafea mică și un pahar cu vin. Mai exact un șpriț. Rece.

Acesta a fost „nivelul" demnității lui Betcan Gheorghe.

Pentru că prin sentința penală nr. 440 din 20 aprilie 1981 fostul tehnolog principal la Direcția generală comercială a Capitalei, era condamnat — pedeapsă rămasă definitivă — la 1 an și 6 luni închisoare. Pentru luare de mită.

Ce a reținut instanța de judecată ?

„...A mers la Snak-bar „Banat" unde s-a legitimat și și-a declinat calitatea de inspector și sub pretextul semnalării unor abateri de la regulile de comerț și pentru a nu mai trece la luarea măsurilor corespunzătoare a pretins și primit de la martorul Constantin Teodor — șeful unității — diferite bunuri în valoare totală de 113,38 lei".

B. Gh. este de meserie tehnician veterinar. Un tehnician veterinar răpit vocației, profesiei sale, pentru ca în loc de zootehnie să „facă" hîrtii într-un birou la primărie. Să facă hîrtii, adică planuri, programe, liste și cîte și mai cîte altele — sarcinile „concrete" ale unui „tehnolog de direcție generală". Dar și controale, după cum rezultă, la propriu și la figurat, dintr-o parantează a adresei prin care Direcția generală comercială precizează — pentru uzul instanței de judecată — îndatoririle de serviciu ale lui B. Gh., tehnician veterinar încadrat tehnolog principal la... panificație, brînzeturi, produse lactate și înghețată (?!)

Cît de mult timp îi răpea funcția rezultă din precizările pe care el însuși le-a făcut într-o declarație dată la miliție. În ziua cînd „și-a făcut piața" la Snak-bar „Banat" venise la birou la șapte și jumătate, își rezolvase treburile de serviciu pînă pe la zece și ceva, după aceea se învoise pentru niște treburi personale, în fine, la unu și jumătate cînd revenise la direcție... se terminase și programul de muncă ; era într-o simbătă.

Zi cu ghinion. Care ghinion ? N-a venit la timp autobuzul și atunci a intrat la Snak-bar „Banat" unde... Iar ghinion : era aglomerație și ca să fie servit peste rînd i-a venit ideea să spună că este în inspecție... După care, alt ghinion : găsește și dezordine în bucătărie și Fetească regală într-o ladă... Și uite așa, din ghinion în ghinion... a ajuns la un an și șase luni.

...Fără doar și poate acest caz este o excepție. O întîmplare dacă vreți. Ceea ce nu diminuează însă cu nimic gravitatea faptelor ca atare. Tocmai pentru că este vorba de o excepție de la regulă.

„Motivările" absențelor nemotivate

Un caz penal care a început cu... cîteva „nevinovate" absențe nemotivate. ...Îi cheamă Mocanu Ionel, Pavel Cristache, Neagu Gheorghe, Nicolae Mihail, Ioniță Constantin, Mihai Mihail, Stoian Nicolae și Petcu Constantin. Toți opt, șoferi la I.U.T. București, autobaza Gherase. (Un nume, poate pentru mulți, cunoscut, chiar de la această rubrică). Toți opt, certați cu disciplina. „Nu cine știe ce"! — ar spune ei și alții asemenea lor, pentru care, pînă și regulile elementare de muncă — începînd de la orar, de la prezența la program — sînt ca plastilina: deformabile, adaptabile, transformabile, după cheful, dispoziția și interesul fiecăruia. „Am lipsit și noi, acolo, o zi, două, cinci, șapte de la serviciu". Este adevărat. Dar au lipsit și cu mașini cu tot. Așa că, de motivat au avut nu numai absența lor, ci și carburanții consumați pe unde i-or fi purtat clienții. Sau alt năravi.

Și cum altă șansă nu aveau, unul cîte unul au apelat tocmai la cine ar fi trebuit să-i controleze ca la carte pe unde au ars „gazul" (cîtiți benzina și motorina — pentru care atîta amar de lume se omoară cum să le drămuiască, să le economisească, să nu le consume fără rost.) Bucur Horia Spiridon primitor-distribuitor și — în același timp — ...impiegat de mișcare. Ciudate mai sînt unele scheme de funcțiuni ! Credeți că chiulangiii au nimerit cumva direct în gura lupului ? Într-un anume fel, DA. Dar a unuia și mai lacom ca el : le-a completat foile de parcurs, le-a ștampilat, le-a semnat, le-a confirmat transporturile și i-a taxat. Nu mult. Între 25—30 lei bucata.

Toată lumea mulțumită, s-ar putea zice. Lumea lor. Nu și a unora dintre beneficiarii legali ai transporturilor „asigurate" de I.U.T. București numai... pe hîrtie. Care beneficiari, bineînțeles, au refuzat să facă plățile. Și dintr-un singur control s-a spulberat tot visul lor de cîștiguri ilicite.

După care a urmat procesul penal. În urma căruia cei 9 au aflat aproape tot ce era de aflat despre infracțiunile de fals, uz de fals, înșelăciune calificată în dauna avutului obștesc, instigare la fals și complicitate la înșelăciune.

...Asemenea paradoxale răsturnări de valori, în care tocmai cel chemat să asigure ordinea, disciplina și corectitudinea se dovedește a fi el însuși un element de proliferare a dezordinii — pînă dincolo de pragul care desparte indisciplina de infracțiune — nu sînt posibile decît atunci și acolo unde ordinea, disciplina și corectitudinea sînt reduse doar la simple moduri de exprimare. În asemenea cazuri, oricît de educativă ar fi lectura codului penal, sau rechizitoriul procurorului rostit în ședința de judecată, este de la sine înțeles că schimbarea radicală a situației nu se poate asigura decît prin intervenția fermă a întregului colectiv de muncă. Singurul în măsură să instaureze acel climat propice muncii, să promoveze respectul pentru bunul renume la care aspiră.

Din caietul grefierului

„De asemeni ținuta bucătarului era necorespunzătoare — ruptă — așa că eu am rupt-o mai mult. Pentru a putea fi schimbată".

(Din dosarul nr. 2271/81, Judecătoria sectorului 2 din Capitală)

„În 1972 am constatat cu surpriză că soțul meu a construit un apartament proprietate personală, iar la încercarea mea de a mă stabili în acest apartament m-a izgonit, spunîndu-mi : «Vizita s-a terminat»".

(Din dosarul nr. 2373/81, Judecătoria sectorului 4 din Capitală)

„Căsătoria s-a făcut pe baza părinților săi, care au indus în eroare pe părinții mei, ca să scape de un stîlp al cafenelelor".

(Din dosarul nr. 5804/81, Judecătoria sectorului 4 din Capitală)

Florin CIOBANESCU

Obiective și sarcini actuale în economie

RECUPERAREA COMPENSAȚIILOR

ÎN ACEST AN — ECONOMII SUPLIMENTARE MAI MARI DECÎT SUMA PRIMITĂ ÎN PLUS

Ce arată rezultatele din prima lună a anului și care este efectul aplicării numeroaselor tehnologii noi

Tovarășul Ioan Iacobescu, directorul întreprinderii, ne spune că, atunci cînd a început acțiunea de identificare a resurselor de reducere a cheltuielilor de fabricație în vederea recuperării compensațiilor acordate ca urmare a majorării prețurilor de desfacere la produsele agroalimentare, s-au luat ca punct de reper rezultatele obținute în prima lună a anului. Explicația ?

— Din calculele făcute rezultă că, **în acest an, ca urmare a compensațiilor acordate, fondul de retribuire crește cu circa 8,7 milioane lei, iar pe întregul cincinal cu peste 40 milioane lei,** ne spune tovarășul **Dumitru Ciocan**, contabilul-șef al întreprinderii. Aceasta înseamnă că, pînă la sfîrșitul anului, **cheltuielile de producție trebuie reduse suplimentar cu cel puțin 12 milioane lei, adică cu 1,2 milioane lei lunar.**

— Și cu cît au fost reduse cheltuielile în prima lună ?

— La 1 000 lei producție-marfă au fost mai mici cu 9 lei față de prevederile planului, ceea ce echivalează **cu o economie de 1,6 milioane lei.** Avem deci certitudinea că, **așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în acest an vom putea recupera integral valoarea compensațiilor pe care le va primi în 1982 personalul muncitor din unitatea noastră.** Altfel spus, în acest an trebuie să reducem suplimentar cu cel puțin 7 lei cheltuielile totale la 1 000 lei producție-marfă.

Cum, pe ce căi s-au redus cheltuielile materiale, ce măsuri se preconizează în continuare pentru creșterea eficienței economice ? Întreprinderea „Metrom" este una din unitățile mari consumatoare de metale neferoase scumpe : cupru, zinc, alamă, staniu, aluminiu. Practic, ponderea cheltuielilor materiale în totalul costurilor de producție este de peste 60 la sută. Ca atare, economisirea metalului reprezintă una din principalele căi de diminuare a cheltuielilor materiale de producție. Iar programul de măsuri stabilit este, într-adevăr, deosebit de bogat la acest capitol. Muncitorii și specialiștii unității știu însă că pentru a economisi cu tona trebuie început cu gramul. Un exemplu. La ora actuală, una din roțile dințate realizate prin forjare deschisă cîntărește 600 grame. În curînd, aceeași piesă se va forja însă în matrițe închise. „Prin eliminarea bavurii, greutatea roții se reduce la jumătate, adică la 300 grame, ne spune tovarășul **Mihail Climescu**, inginerul-șef al unității. Iar dacă ținem seama de faptul că anul acesta executăm peste 6 000 de asemenea roți dințate, înseamnă că numai la acest reper vom economisi aproape două tone de oțel. Ne-am propus însă să înlocuim forjarea deschisă cu forjarea în matrițe la toate axele și pinioanele de motoare și compresoare, astfel că numai pe această cale vom realiza **o economie de metal în valoare de circa 280 000 lei".**

Reducerea greutății pieselor turnate se înscrie în aceeași categorie de căutări pentru economisirea metalului. Bunăoară, prin definitivarea și aplicarea soluției studiate în prezent de ing. Florea Iordache, tehnolog în turnătoria statică, se preconizează să se economisească un kilogram de aluminiu la fiecare carter de compresor. Tot în fază experimentală este și o nouă tehnologie de realizare a arborilor cotiți pentru compresoarele de 133 centimetri cubi. Reproiectarea întregului sistem „arbore cotit — bielă" va asigura eliminarea unei contragreutăți, ceea ce va avea ca efect economisirea a 30 tone de metal pe an.

La „Metrom" — Brașov

Eficiența altor tehnologii noi, moderne a fost însă verificată în practică și, ca atare, acum se urmărește extinderea lor. Așa este cazul metodei de debitare fără șpan a semifabricatelor din oțel și alamă, al căror diametru poate fi de pînă la 60 mm. Lucrul poate să pară surprinzător. Se știe doar că, la debitare, pînza oricărui ferăstrău — fie că este de 1 mm sau de 3 mm — produce șpan, ceea ce, evident, înseamnă pierdere de metal. Ei bine, specialiștii de la „Metrom" au cîștigat și vor să cîștige în continuare acești milimetri de metal. Cum ? Prin extinderea metodei, aplicate încă de anul trecut, de debitare prin forfecare la rece fără deformarea barei de metal și, deci, fără șpan. „În prezent, circa 20 la sută din reperele de oțel de debitam prin această metodă, ne spune maistrul **Gheorghe Aldea,** șeful atelierului forje. Vrem însă ca pentru recuperarea compensațiilor primite să extindem debitarea fără șpan și la alte repere, astfel încît să reducem și mai mult consumul de metal. Cei cîțiva milimetri de metal cîștigați la debitarea unei piese par neinsemnați. Numai că noi debităm zeci și sute de mii de piese, ceea ce schimbă datele problemei. Am discutat cu tovarășul meu de muncă, Octavian Dirlescu. El și cu soția lui, care lucrează tot aici la forje, au 4 copii și vor primi lunar o compensație de peste 600 lei. Și acesta este numai un exemplu. Pe ansamblul întreprinderii noastre compensația lunară se ridică la 1,2 milioane lei. Această sumă nu poate fi recuperată decît prin participarea noastră, a tuturor, la reducerea suplimentară a cheltuielilor materiale de producție".

Calcule se făceau și la secția compresoare. Numai că aici se insista pe **creșterea productivității muncii.** „În lunile ianuarie și februarie am primit o serie de agregate noi, executate prin autodotare, pentru prelucrarea cilindrilor și carterelor de compresor, ne spune tovarășul **Constantin Bârdaș,** șeful secției. Unele agregate sînt montate și au început să lucreze. Altele urmează să fie montate. Au sosit tocmai la timp. Fiecare agregat înlocuiește 2—3 mașini universale, iar productivitatea muncii crește considerabil. Prin filetarea corpului de fulie printr-o singură trecere pe un agregat, în locul unui strung paralel, la care se făceau 6 treceri, productivitatea muncii crește de 6 ori". Tot prin autoutilare se prevede să se execute însă o gamă mult mai largă de agregate de prelucrare, instalații de mecanizare a operațiilor cu volum mare de muncă, sisteme de transport al semifabricatelor pe fluxurile tehnologice și în depozite, alimentatoare pentru utilaje ș.a.

Evident, se au în vedere și alte direcții de acțiune. Astfel, prin **extinderea refolosirii unor elemente de la S.D.V.-urile uzate și recondiționarea pieselor de schimb,** se prevede **o economie de circa 500 000 lei.** Iar prin extinderea încălzirii semifabricatelor pentru forjare cu curenți de medie frecvență, în locul încălzirii la flacără, se va realiza o importantă economie de gaz metan. Nu ne propunem să le prezentăm pe toate. Esențial este că în întreprindere s-a înțeles necesitatea și se caută în continuare noi soluții pentru reducerea suplimentară a cheltuielilor de producție, pentru creșterea mai substanțială a productivității muncii, astfel ca în acest an să fie recuperate integral compensațiile acordate personalului muncitor în 1982.

Ion TEODOR
Nicolae MOCANU

REALIZAREA PRODUCȚIEI FIZICE

O experiență care nu trebuie repetată, dar învățămintele ei trebuie reținute

Disciplina este obligatorie și pentru muncitori și pentru centrala industrială

Întreprinderea „Electroputere" din Craiova a încheiat primul an al cincinalului cu o restanță importantă la producția marfă industrială. Consecințele nu le suportă însă numai întreprinderea, ci și cele 200 de obiective industriale din economia națională care, în ultimele zile ale lunii decembrie, mai așteptau, de la furnizorul lor din Craiova, echipamentul electric contractat. Una dintre consecințe, cea mai gravă de fapt, este întîrzierea punerii în funcțiune a unor noi capacități. 90 la sută din producția întreprinderii „Electroputere" fiind destinată șantierelor de investiții.

Am revenit în întreprindere zilele trecute și am constatat că se acționează cu toate forțele în această direcție, că **deja mare parte din restanțe s-au recuperat.** În schimb, în ce privește **planul pe luna ianuarie — surpriză : 90,6 milioane lei restanță la producția marfă,** în condițiile în care s-au operat, de cîteva ori, reduceri importante ale planului inițial.

Așadar, ce învățăminte a tras colectivul întreprinderii din neajunsurile ce s-au făcut simțite anul trecut ? Sigur, sîntem abia în luna februarie ; dar fără o dozare a eforturilor pe întreaga perioadă a anului, fără prevenirea din timp a acumulării restanțelor nu este exclus ca și anul 1982 să se finalizeze, asemenea anilor anteriori, cu... obișnuitele restanțe. Or, și în ianuarie rezultatele puteau fi mai bune dacă se înlăturau toate canalele risipei de timp. Cît despre acest maraton al recuperărilor cu care întreprinderea se confruntă, după ce, din nenumărate motive, muncitorii au trecut prin perioade de inactivitate sau de activitate la pulsul minim scontat, acesta este dăunător climatului de ordine și disciplină care trebuie să domnească într-o mare întreprindere industrială, organizată și condusă pe principii științifice.

În discuțiile pe care le-am avut cu cadre de conducere din întreprindere și din centrală am încercat să identificăm, în primul rînd, cauzele care au determinat apariția și perpetuarea restanțelor de plan și, mai ales, măsurile ce se impun pentru preîntîmpinarea, pe viitor, a unor astfel de neajunsuri. Este invocată, printre altele, lipsa de energie electrică. Fără îndoială, cel puțin în luna ianuarie au fost zile în care bunul mers al producției a fost perturbat de întreruperile de energie electrică. Dar am văzut că și anul trecut și în alți ani, în condițiile în care energia electrică era la discreție, tot s-au înregistrat restanțe mari.

Trebuie spus că întreprinderea craioveană, ca unitate a tehnicii de vîrf, are un program de asimilări foarte ambițios și pe deplin realizabil. Numai că, încă din start, s-a omis un lucru : **corelarea, la nivel de ramură, a programelor de asimilări.** S-a ajuns în situația ca întreprinderea din Craiova să aibă în plan un produs sau altul care necesită subansamble realizabile în țară, dar... nerealizate. Unele fiindcă nu fuseseră incluse în planul de asimilări al nici unei întreprinderi, altele — prevăzute expres și contractate, dar nelivrate de unitățile furnizoare. Un singur exemplu : zeci de locomotive destinate exportului și care puteau fi expediate în devans au stat zile și zile în întreprindere din lipsă de vitezometre. Aceste subansamble, care pînă nu demult se importau, au fost asimilate de către Întreprinderea de mecanică fină din București, care, prin contract, se obliga să le asigure unității din Craiova.

Dar nu lipsesc numai vitezometrele ; lipsesc resorturile, suporții de ventilatoare — toate pentru motoare electrice, ca și cele 50 tone de conductori din cupru din necesarul pe trimestrul I, și trebuie spus că anul trecut a fost, de asemenea, o lungă perioadă în care acești conductori au lipsit ; la transformatoare lipsește o mare cantitate de materiale e-

La „Electroputere" — Craiova

lectroizolante, de comutatori, conductori din cupru transpuși și profile din cupru-argint-trapez ; lipsesc 700 tone de tablă silicioasă din necesarul pe trimestrul I, iar alte 600 tone de astfel de tablă sînt restanță de anul trecut. Și lista exemplelor poate continua.

Directorul întreprinderii, director adjunct în centrală, tovarășul **Constantin Udrea,** precizează că nu este vorba aici de o pasare a răspunderii, dat fiind că restanțele sînt restante și recuperarea acestora, ca și prevenirea apariției lor pe viitor este îndatorirea colectivului întreprinderii, a conducerii acesteia. Dar acolo unde începe lanțul slăbiciunilor în cooperarea interuzinală, lucrurile se complică. Deja se resimte lar lipsa unor materiale, a unor subansamble, fapt ce demonstrează că, în ce privește **cooperarea interuzinală și aprovizionarea,** lucrurile nu merg bine. Iar dintre unitățile care, implicit, din lipsa lor de receptivitate, se fac răspunzătoare de situația întreprinderii „Electroputere" la finalul anului 1981, menționăm Combinatul de oțeluri speciale Tîrgoviște — furnizorul de tablă silicioasă, Întreprinderea de cabluri și materiale electroizolante București, Întreprinderea de piese auto Sibiu ș.a.

— Nu susținem nici pe departe că noi, oamenii muncii de la „Electroputere", am fi total nevinovați de nerealizări, intervine tovarășul Nicolae Nicolescu, secretarul comitetului de partid al întreprinderii. Este neplăcut că am încheiat anul trecut cu un fond de timp neutilizat de 8 la sută, ceea ce înseamnă enorm. Și este cu atît mai grav cu cît sîntem un colectiv puternic, de vreo 14 000 de oameni ai muncii, iar din 3 lucrători, unul este comunist. Deci, exigența ar trebui să fie mult mai mare atît față de cei din jurul nostru, cît și față de noi înșine. Din păcate, ordinea și disciplina lasă încă mult de dorit, mai ales în secțiile prelucrătoare, unde avem fluctuație mare și lipsă de mînă de lucru calificată corespunzător, îndeosebi în meseriile de strungar, frezor, turnător. În spiritul recentului decret privind întărirea ordinii și disciplinei, care dealtfel a fost larg dezbătut și popularizat în unitatea noastră, am hotărît să luăm atitudine față de orice act de indisciplină, să curmăm răul din rădăcină, cum se spune. Și cum anul trecut media absențelor nemotivate a fost de 12 lucrători pe zi și cum, la fel ca în orice întreprindere, există și la noi așa-numiții „abonați la indisciplină", am recurs la măsuri extreme, acolo unde nici cu vorba bună și nici cu critica nu am rezolvat nimic ; am ajuns astfel pînă la desfacerea unor contracte de muncă.

Într-adevăr, în asemenea cazuri, fără măsuri energice, hotărîte, nu s-a putut înlătura starea de indisciplină. Se impun însă măsuri la fel de energice, de hotărîte la fiecare nivel, astfel încît fiecare om al muncii să aibă în permanență conștiința clară că răspunderea, disciplina și ordinea sînt valabile pentru toți.

Dar să notăm punctul de vedere al **Centralei de mașini și aparate electrice,** exprimat de directorul general, tovarășul **Ion Licu :**

— Pentru mine personal trecerea din 1981 în 1982 a fost încă un prilej de analiză profundă și, nu mă feresc să declar, de nemulțumire. Sînt nemulțumit din cauza întreprinderii „Electroputere", unitatea care realizează, care trebuie să realizeze cea mai mare cantitate de produse și cea mai complexă producție din cadrul centralei noastre. Este momentul să redresăm, odată pentru totdeauna, activitatea acestei unități, fiindcă sînt în joc interesele economiei naționale, nu numai ale uzinei sau ale centralei. Problemele de fond sînt cele pe care le-ați sesizat și dumneavoastră. În plus, cred că ar trebui și o mai mare capacitate de adaptare la cerințele tehnicii de vîrf, mai ales la producția de transformatoare, dar nu numai acolo. Centrala va sprijini din răsputeri întreprinderea „Electroputere", pe care, de fapt, este grefată. Ne revine marea răspundere pentru a asigura în această întreprindere toate condițiile pentru recuperarea integrală a restanțelor din anul trecut, așa cum a indicat tovarășul Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

Anica FLORESCU
Nicolae PETOLESCU

Preocupări pentru aplicarea noului sistem de furajare, potrivit condițiilor din fiecare unitate

Timp de două zile, directorii întreprinderilor de stat pentru creșterea și îngrășarea porcilor din țară, ai asociațiilor economice intercooperatiste de profil, cadre de specialitate din Ministerul Agriculturii, din direcțiile agricole județene și fabricile de nutrețuri combinate, cercetători au avut o întîlnire de lucru la Brăila, unde s-au analizat în detaliu și s-au stabilit modalitățile în care trebuie să acționeze fiecare unitate, în raport de condițiile concrete existente în județe, pentru rezolvarea problemelor complexe legate de aplicarea noii tehnologii de furajare a porcilor. Ceea ce aduce în plus noul sistem este introducerea masivă a furajelor de volum în hrana animalelor odată cu reducerea concentratelor. Pentru exemplificare prezentăm un model de rețetă de creștere și îngrășare a unui porc de la 30 la 110 kg ; **furaj de bază** — 215 kg pastă din știuleți de porumb, sau 700 kg cartofi, sau 325 kg suculente ; **furaj de completare** — 128 kg combinate, conținînd proteină, diferite substanțe energetice, minerale și vitamine.

În cadrul amintit au fost discutate problemele pe care le ridică fiecare sector implicat în realizarea planului de furaje — începînd cu unitățile agricole care seamănă culturile respective și sfîrșind cu îngrijitorii — și pe care le enumerăm : 1. producerea, perioada de livrare, transportul și calitatea furajelor ; 2. prepararea, conservarea și depozitarea ; 3. administrarea. Să le luăm pe rînd.

E bine cunoscut faptul că prin culesul porumbului în știuleți cu umiditate mare și transformarea acestuia în pastă se elimină pierderile de producție cantitative și calitative la recoltare și depozitare, consumul de carburanți la uscare, cheltuielile pentru pătule, pentru unele transporturi și manipulări. Evitînd aceste neajunsuri care an de an au diminuat fondul de furaje, procedeul actual impune răspunderi sporite din partea unităților agricole producătoare pentru calitatea porumbului pentru pastă. Și iată de ce. Menținerea pînă la noua recoltă a calităților inițiale ale pastei este condiționată de umiditatea optimă a porumbului în momentul livrării, cînd valoarea nutritivă a acestuia e maximă, de încadrarea în perioada de 35 de zile afectate depozitării în raport de capacitățile mecanice de care dispune complexul respectiv. „Dacă ni s-au dat norme de furajare stricte pentru realizarea unui kilogram de spor la carne, aceleași răspunderi trebuie să revină și furnizorilor de furaje. Orice depășire a umidității stabilite duce la deprecierea silozului" — spunea ing. Teodor Stingă, directorul complexului de creștere a porcilor din comuna Independența — Galați. Un exemplu concret de cum nu trebuie să arate pasta de porumb ni l-a dat dr. Gheorghiță Țarălungă, directorul I.S.C.I.P. Brăila. Dintr-un camion tocmai se descărca pastă expediată de I.A.S. Măxineni din același județ. Reținem cîteva obiecții referitoare la calitate : știuleți întregi mucegăiți, amestecați cu pănuși, boabe și ciocălăi. Întreg acest amestec era încins, cu aciditate crescută, într-un cuvînt așa-zisa pastă își pierduse calitățile nutritive.

O altă problemă care a făcut obiectul analizei este asigurarea din surse interne a proteinei prin extinderea suprafețelor de lucernă. S-a pornit de la considerentul că dintr-o producție de 10 tone lucernă deshidratată la hectar, această valoroasă plantă poate asigura 1 700 kg de proteină, mai mult decît dublu față de cît conține sola obținută de pe aceeași suprafață. Discuțiile au scos în evidență, odată cu obligativitatea realizării pe plan local a seminței necesare, și o serie de resurse nevalorificate de creștere a cantității de furaje verzi. Astfel, la o primă acțiune au fost identificate numai în curțile complexelor de stat 1 150 hectare nefolosite, suprafață care trebuie spus că este evaluată de conducerea Departamentului I.A.S. la peste 2 500 hectare. Un exemplu : I.S.C.I.P. Ulmeni (Călărași) deține 110 hectare, din care jumătate sînt ocupate de construcții. De pe restul suprafeței s-a apreciat că se poate obține atîta lucernă masă verde încît să se asigure din această sursă 120-150 kg pentru fiecare animal de reproducție.

Una dintre măsurile imediate cerute insistent de numeroși conducători de complexe este dotarea pînă la începerea preparării și depozitării furajelor cu instalații de produs pastă și agregate pentru măcinat grosiere, transportoare și racleți. Răspunsul a fost dat pe loc de tovarășul Gheorghe Pescaru, director în Direcția generală a mecanizării din M.A.I.A., care a precizat că... „există posibilități ca aceste mașini pe care le execută I.M.A.I.A. Arad și alte unități similare din țară să fie livrate la termen, cu condiția să se trimită comenzile imediat".

Dacă rețelele de depozitare și conservare au fost însușite în totalitate, nu de aceeași aprecieri s-au bucurat unele proiecte de amenajare a platformelor și celorlalte spații de însilozare prezentate de I.S.P.C.A.I.A., cărora li s-au făcut obiecții de natură constructivă și de funcționalitate. Specialiștii din producție au solicitat și propus soluții simple și ieftine, cu consumuri reduse de materiale. La I.S.C.I.P. Ulmeni, bunăoară, unde apa freatică este sub 20 de metri, s-a stabilit ca silozul să se facă la 5-6 metri sub nivelul solului din pereți ușori, care, în plus, au avantajul unei foarte bune izolări.

Vom nota în cele ce urmează cîteva din problemele discutate și soluțiile la care s-a ajuns, unele imediate, dar provizorii, altele de perspectivă, cu privire la modificarea sistemului de distribuire a furajelor. Se știe că actualul sistem este conceput pentru furaje uscate, ceea ce în situația cînd se trece la furaje umede — pastă, suculente și altele — concomitent cu concentratele, instalațiile existente nu mai corespund. Cum se va proceda ?

Programele de măsuri întocmite de specialiștii din fiecare complex prevăd ca prim obiectiv reamenajarea și dotarea cu racleți a grajdurilor care urmau să fie modernizate și pentru care erau prevăzute materiale și fonduri, apoi, treptat, a celor care au instalații de tip vechi în stadiu avansat de uzură. De asemenea, institutul de proiectări specializat a fost solicitat să dea soluții adecvate pentru introducerea din mers a noilor instalații în complexele aflate în construcție.

Soluții, propuneri prezentate la o întîlnire de lucru care a avut loc la Brăila

Participanții la întîlnirea de lucru au putut vedea la I.S.C.I.P. Brăila două grajduri cu 40 de boxe fiecare, cu distribuirea mecanizată a furajelor. Toate furajele pastă, nutrețuri verzi, concentrate sau sub formă semilichidă circulă pe același traseu : o bandă continuă de racleți.

Despre avantajele noului sistem aplicat de peste patru ani la I.S.C.I.P. Palota (Bihor) ne-a vorbit dr. Aureliu Chiș, directorul unității. „Primul : economicitate. La un adăpost de 1 200 de capete, instalația cu racleți este mai ieftină cu 20 000 de lei decît vechiul sistem, ceea ce pentru cele 96 de grajduri de la îngrășătorie ar însemna o economie de aproape 2 milioane lei. Al doilea : e rezistent, depanările se fac ușor. Al treilea : se pot administra orice fel de furaje".

Desigur, problemele la care s-a cerut răspuns, și anume cum se va acționa imediat și în perspectivă pentru a se scurta timpul de execuție, cum se pot reduce cheltuielile cu amenajările, cum se vor obține furaje de calitate, rezultă din experiența specialiștilor care lucrează în aceste complexe de ani de zile. Cu atît mai mult, soluțiile prezentate de specialiștii din minister trebuie verificate în practică de oamenii care exploatează aceste instalații, trebuie să fie adaptate la condițiile locale și perfecționate. Pornind de la aceste considerente, din analiză se desprind trei concluzii principale. În primul rînd, colectivele complexelor au datoria să treacă imediat la aplicarea celor mai bune soluții prezentate, dată fiind urgența cu totul deosebită pe care o reclamă noul sistem de furajare. În al doilea rînd, în timpul executării acestor modificări să se caute și să se experimenteze noi soluții globale și de amănunt pentru a se reduce cheltuielile. În sfîrșit, în al treilea rînd se impun studierea tuturor experiențelor și a rezultatelor obținute de fermele care au introdus noul sistem și adoptarea soluțiilor considerate a fi cele mai bune.

Lucian CIUBOTARU
Corneliu IFRIM

ÎN ACESTE ZILE, PE CÎMP ȘI ÎN LIVEZI

În aceste zile de sfîrșit de iarnă, oamenii muncii din agricultură intensifică lucrările de sezon. Prima fotografie : fertilizarea terenurilor cu îngrășăminte chimice la cooperativa agricolă „23 August" din comuna Orbeasca, județul Teleorman (foto : **M. Lastnic**). Fotografia a doua a surprins un aspect de muncă la tăierile de fructificare în livezile stațiunii de cercetări pomicole Măgurele, județul Prahova (foto : **D. Constantinescu**)

Ce „argumente" pot anula un ordin ministerial?

ÎN LEGĂTURĂ CU UNELE ANOMALII PRIVIND DISTRIBUIREA PE JUDEȚE A ÎNGRĂȘĂMINTELOR CHIMICE

Trebuie să obținem în acest an o producție de 24 milioane tone cereale, din care 6,6 milioane tone grîu și secară, aproape 3,8 milioane tone orz și orzoaică, precum și recolte sporite la toate culturile. Aceasta este sarcina agriculturii și pentru aceasta trebuie luate toate măsurile de ordin material, organizatoric și tehnic. După cum se știe, în toamnă s-a reușit să se facă o campanie de însămînțări mult mai bună decît în alți ani și în ce privește calitatea lucrărilor agricole, și în privința încadrării în perioadele optime. Dar **semănăturile de toamnă au în această primăvară mai mult decît în alte primăveri nevoie de o doză mai mare de îngrășăminte azotoase** tocmai ținînd seama de lipsa acută de precipitații din iarnă, care a afectat mai ales semănăturile din cîmpiile de sud ale țării, adică din zonele cele mai fertile. **Aceste îngrășăminte trebuie administrate acum,** cît încă terenul este înghețat, pentru ca odată cu încălzirea vremii și intrarea plantelor în vegetație acestea să dispună de substanțele nutritive necesare dezvoltării normale.

Din pricini foarte diverse, cantitatea de îngrășăminte chimice livrată agriculturii pînă la data de 17 februarie nu este mai mare decît cea din primăvara trecută ; dimpotrivă, este mai mică, deși, așa cum subliniam, în mod firesc ar trebui să fie mai mare. **Din cantitatea totală de îngrășăminte prevăzută pentru perioada 1.I—17.II, combinatele chimice au livrat doar 53 la sută.**

Nu ne ocupăm în rîndurile de față de cauzele care au dus la nerealizarea planului de livrare de îngrășăminte chimice pe această perioadă, ci ne vom referi pe scurt la o situație (și, trebuie să o spunem de la început, ce este de neadmis) care contribuie la accentuarea consecințelor negative pe care le are lipsa cantităților corespunzătoare de îngrășăminte chimice într-un număr important de unități agricole.

Despre ce este vorba ? La începutul lunii februarie, organele de specialitate din Ministerul Agriculturii, sesizate de faptul că programul de livrare a îngrășămintelor chimice stabilit pentru fiecare județ nu se respectă de către combinatele chimice care livrează mai multe îngrășăminte unor județe în defavoarea altora, au stabilit împreună cu factorii răspunzători din Ministerul Industriei Chimice lista județelor și cantitățile care trebuie să fie livrate cu prioritate pentru a stabili un echilibru corect pentru toate unitățile agricole. Măsură salutară ! Dacă nu sînt suficiente îngrășăminte chimice, măcar atîtea cîte sînt să fie repartizate în funcție de nevoile fiecărui județ și fiecărei unități în parte și în orice caz în mod echitabil. În conformitate cu această decizie comună, sub semnătura miniștrilor de resort din cele două ministere, la data de 11 februarie a fost transmis combinatelor chimice următorul telex : **„Luați măsuri ca pînă la 20 februarie să se livreze beneficiarilor M.A.I.A. cantitățile de îngrășăminte stabilite în graficul alăturat. Pînă la realizarea integrală a acestui program pe sectoare și județe, se interzic cu desăvîrșire livrările către orice alt beneficiar intern..."** La aceasta mai trebuie adăugat că există un ordin comun dat de cele două ministere și Banca Centrală pentru Agricultură prin care se stabilește ca facturile neavizate de dispecerul M.A.I.A. din cadrul combinatelor chimice să nu fie plătite de către sucursalele băncilor agricole județene. Există suficiente dovezi care arată că într-adevăr acești dispeceri nu au avizat nici o factură în afara celor prevăzute în grafic.

Ce se constată la o săptămînă după telexul amintit ? Din cantitatea de 26 000 tone îngrășăminte chimice prevăzută a fi livrată agriculturii în perioada 11—20 februarie, pînă la data de 17 au fost livrate doar 8 800 tone. De data aceasta nu se pot invoca nici măcar eventualele defecțiuni în procesul de fabricație, întrucît este vorba de îngrășăminte aflate în stocul combinatelor chimice, care (din motive asupra cărora vom reveni într-un alt articol) nu întruneau condițiile pentru a fi livrate în alte părți. Dar să vedem și cum au respectat sau mai exact spus cum nu au respectat combinatele chimice indicația privind livrarea îngrășămintelor doar beneficiarilor indicați în graficul stabilit. **Din cele 8 800 tone, doar 3 778 tone au fost livrate județelor nominalizate în anexele la care se referea telexul și, culmea, 4 214 tone, deci cu aproape 600 tone mai mult, altor județe.** Stai și te întrebi : ce fel de disciplină există la unele din aceste combinate, dacă nici măcar o zi-două-trei și în următoarele șapte zile nu s-a respectat un ordin ferm și clar ? Și nu putem să nu ne facem și ecoul unor cadre care lucrează în agricultură și să nu punem întrebarea : ce criterii sau, mai exact spus, ce interese determină combinatele chimice să favorizeze unele județe și să le defavorizeze pe altele ? Mai direct spus : ce argumente folosesc unele unități agricole din județele care primesc mai multe îngrășăminte chimice, încît sînt mai puternice decît ordinele primite din partea ministerului ?

N-am fi pus aceste întrebări dacă anomaliile la care ne referim n-ar fi dus la decalaje nepermise între județe, unele din ele cu un pronunțat profil agricol, cu mari suprafețe de semănături afectate de lipsa precipitațiilor, fiind net defavorizate. Iată, să ne referim la situația livrărilor îngrășămintelor azotoase pînă la data de 17 februarie, exprimată în procente față de cantitățile totale prevăzute a fi livrate în primul trimestru.

Județul	C.A.P. — Cantitatea livrată — în procente —	I.A.S. — Cantitatea livrată — în procente —
Constanța	21	11
Călărași	25	10
Galați	22	24
Brăila	39	17
Arad	29	143
Argeș	47	131
Timiș	45	99
Dîmbovița	99	32
Olt	106	94

În vreme ce la întreprinderile agricole de stat din județul Arad s-a livrat cu 43 la sută peste cantitatea prevăzută pe întregul trimestru, la Călărași s-a dat doar 10 la sută, la Constanța — 11 la sută, Brăila 17 la sută ș.a.m.d. Aceleași discrepanțe există și în ce privește livrările în sectorul agriculturii cooperatiste.

Alte comentarii sînt de prisos. Subliniem doar obligația cadrelor din industria chimică și a celor din domeniul agriculturii, a tuturor celor care răspund de asigurarea și utilizarea îngrășămintelor chimice necesare agriculturii de a-și face datoria cu toată răspunderea.

Iosif POP

Satul în pictura românească

Opinii de **Radu NEGRU**

Acest început de an, aceste zile care ne amintesc două ipostaze ale rolului țărănimii în istoria patriei: 1907, anul marilor răscoale, și 1962, anul încheierii cooperativizării agriculturii, ne-au găsit uniți în cuget și în simțiri la lucrarea cea bună a pîinii și a țării de mîine, mai caldă, mai drept rînduită, mai omenească. Așa am fost și sîntem de cînd ne știm, oameni de bine, care ni-au bătut războaie decît contra năvălitorilor și asupritorilor. Acesta-i **stilul nostru de viață**, cuvîntul și cîntul nostru, și așa va fi mereu.

Pictorii, la fel ca etnologii și etnografii, folcloriștii, istoricii și scriitorii, au consemnat, continuu și frumos, unitatea civilizației plastice a satului românesc. Arhitectura noastră tradițională, ca și cioplitul în lemn, costumele, cu particularități locale de amănunt, sînt în esență una. De la pictorii anonimi, de pildă ai Voronețului, pe ai căror pereți primii oameni reprezentați la modul naiv sînt zugrăviți în costume țărănești, sau naționale, ceea ce-i totuna, el la coarnele plugului, ea cu fusul ei de tors în mînă, legînd cu piciorul copaia de lemn în care dorm pruncii, ca Romulus și Remus, întemeietorii de Urbe, pînă la Nicolae Tonitza și elevul său Varahil Moraru, care au pictat și ingrijit „**Mioriț**a" la Durău, toți au pictat familia țăranului român în veșminte albe, cu brîu la jumătate, căciulă de miel pe cap, pentru bărbați, fotă și ie, maramă pentru fete, basma pentru femei și șal pentru bătrîne.

Ființa unică a poporului nostru este aceeași în notațiile de călătorie ale grănvorului Raffé, la începutul secolului trecut, sau în compoziția „Mocani sălășteni îndreptîndu-se spre tîrg", expusă de Barábás Miklos la Viena în 1844, în portretele componistice ale lui Gheorghe Tattarescu sau ale lui Mișu Popp, pictate în preajma și după Unirea Principatelor. Ea este perpetuă și generică în scenele vieții țărănești pictate de Carol Popp de Szathmary, cu a sa preocupare pentru „Tîrgul Moșilor" și altele, sau în mărturiile de admirație ale străinilor Emil Volkers și Dominico Preziosi, care ne-au vizitat țara în a doua jumătate a secolului trecut, atestînd cu toții că există un teritoriu unitar al limbii române, al costumului național, obiceiurilor și omenie specifice, o hartă spirituală care precede hărții politice a statului național modern.

Cele mai însemnate momente din necurmata luptă a poporului român pentru o viață mai bună se leagă de participarea hotărîtoare a țărănimii, care a constituit oastea domnilor de țară, oștenii lui Ștefan și Mihai sau pandurii lui Tudor. Marea răscoală țărănească de la 1907 a relevat potențialul revoluționar al țărănimii, ca și alte mișcări de eliberare socială din istoria noastră. Iată de ce ecoul acestor realități a fost și în artele plastice deosebit de puternic, el impletindu-se, firește, cu toate marile idealuri pentru care a luptat poporul român, cu dorința sa de a trăi liber și unit în propria țară. De aceea, hora este un laitmotiv muzical și olastic al Unirii, în notațiile lui Vasile Alecsandri, la fel ca în pictura lui Theodor Aman, a generației sale și a elevilor săi, pînă la sublimul Nicolae Grigorescu, adevărat demiurg al unui spațiu pastoral în pictura românească. Un loc aparte, prin înalta calitate plastică, îl are Ion Andreescu, în acest șir de înaintași. Sînt pictori care au făcut pentru conștiința națională cît Octavian Goga și Lucian Blaga în poezie ori filozofie.

Linia națională este continuă în preocuparea pentru peisajul natural și uman specific, atît la începuturile școlii ieșene, prin Constantin D. Stahi, cu a sa „Iarna la drum", compoziție pe care o revăd altfel, după o sută de ani, la Victor Mihăilescu-Craiu, Emanoil Bardasare, Mihai Den, academic - descriptiv ; Hipolit Strîmbu, Artur Verona, ajung la un anumit simbolism, dacă ne gîndim mai ales la grupul compozițional „Bucovina". Francisc Șirato, la care apare clar conștiința că „arta are patrie pentru a aspira la universalitate", l-a reprezentat pe țăran învesmîntat parcă în peisajul stilizat al patriei sale, scoarțele și țesăturile vechi — „Vînzătorul de covoare", iar Ștefan Dimitrescu a făcut școală din studiul gesticii sobre țărănești, simplitate pe care Camil Ressu o va accentua monumental : „Odihnă la cimp", „Mocanii", scenele la țîntă fiind parcă grupuri statuare tăiate în lemn și culoare. Drumul acesta îl vor urma și Iosif Iser, uneori chiar cîtadini ca Alexandru Phoebus. Octav Băncilă, cuprins de febra anului 1907, cînd dramatizează scene de luptă și moarte, nu uită esențialul în respectul pentru fizionomiile și veșmintele autohtone ale eroilor săi. Aurel Băiești, Adam Bălțatu sadovenianul pregătesc parcă excelenta universului țărănesc realizat de Dimitrie Ghiață și școala românească actuală.

Reper de valoare contemporan, Corneliu Baba, amintind marea lecție scrisă cu penelul lui Luchian, tot ce este mai semnificativ în pictura europeană de gen, realizează o sinteză magistrală prin „Țăran", „1907", „Odihnă la cimp", „Țărani întorcîndu-se de la cimp", obligîndu-i pe elevii săi cei mai de vază, pe un Dan Hatmanu, la eforturi divergente de autodefinire, evidente și în recentul ciclu „Scobinți". Elev al lui Ciucurencu și continuator al său într-o linie proprie, Constantin Piliță a dat de timpuriu o lucrare memorabilă cum rămîne „Pălmașul" apăsînd pe clapa gravă a istoriei. Nu există echivoc național în neoarhaismul spațiului românesc creat de Dimitrie Gavrilean, Georgeta Năpărus, Ioan Vrăneanțu. Tot astfel nu există echivoc în unitatea compozițională a „Cîntecului pentru Unire" de Viorel Mărginean. Prin pictură, chipul lui Mihai Viteazul stă mereu de veghe unirii. El are valoare simbolică. Portret sau preocupare componistică la Constantin Lecca, după versificația lui Bolintineanu, apoi la Mihail Lapaty romanticul și excelind la Theodor Aman, efigia sa devine emblemă, se identifică eroic, prin martiriu, cu aspirația dintotdeauna a românilor de pretutindeni, de a avea o viață statală unitar constituită.

Desfășurată ornamental pe suprafețe mari, difuze, de Virgil Almășan în „Epos legendar", cu ecouri seriale ale portretului lui Mihai Viteazul sau în cadrul viu coloristic al unei Alba Iulia animată de amintirea eroului primei mari Uniri, în concepția politică a tinerei generații de artiști, în construcțiile geometrice cu o tectonică stabilită, de mare grandoare la Nicolae Matyus, de peste tot, din toți porii patriei, care l-a absorbit ca ideal, apare ființa Viteazului. El este nelipsit din șirul nestîrbit al înaintașilor evocați de pictura contemporană, cultă și populară. Burebista și Decebal înseamnă prima noastră **întemeiere** de stat, cu 2 050 de ani în urmă, înțeleapta și calma **demnitate** a domnului Mircea cel Bătrîn, **continuitatea** aprigă a ctitorului de rînduială și **cultură** Ștefan cel Mare, profunzimea **înțelegerii revoluționare** a locului și rolului nostru în lume exorimă calma făptură a lui Nicolae Bălcescu, **unitatea** săvîrșită la 1600 prin arme este recîădită prin **înțelepciune pașnică** în statul modern al lui Cuza Vodă și toate acestea, mai presus de toate, prin cel ce este străluciul nostru conducător, exponentul pilduitor al nostru, al celor de azi, făurîtor de orizont uman nou — toate sînt verigi ale istoriei și înțelegerii unui sens adînc, logic necesar, în oglinzile dinăuntrul sufletului și din arta românească.

Prin artă, istoria poate deveni morală, națiunea conștientă de frumusețea gesturilor sale edificatoare.

CORNELIU BABA — Odihnă pe cimp (detaliu)

ION BIȚAN — Seceriș

AUREL JIQUIDI — Tatăl și fiul

Poem la 1907

V-aud mereu în marile tăceri
cum respirați în gînduri vegetale,
pîraiele cum duc din voi puteri
și vînturi, iarna, repetînd rafale.

Vin către voi zăpezi și ploi de vară,
vin rădăcini la ochi de piatră-adînci
și arde stins o jertfă tutelară
în care voi stați impușcați pe brînci.

Și sunteți mulți, iar unii buni de nuntă,
izbiți de-o floare roșie în piept :
rămîne-acolo pururi moartea cruntă
și clopotele în zadar le-așteptă ;

Nu vor mai bate-n tingă spre altare,
ci doar în frunze, lăcrimat cuvînt ;
în albele cetăți de înălțare
așează țara chipul vostru sfînt.

Veniți, sosiți în miezul nopții mele,
în marș de luptă tihna-mi asaltați :
sunt eu urmașul gloatelor rebele,
intrați în suflet, mă purificați,

Intrați în sînge cu impătimire,
în dorul de pămînt : fierbinte miez,
mă înălțați, mă-nnobilați în fire :
eu vă veghez !

O, iar vă-aud în marile tăceri
cum respirați în gînduri vegetale,
suind mereu din neuitatul ieri
și bocetu-mi ia tonuri triumfale...

Radu CÂRNECI

Un util laborator al creației tinere

Suplimentul literar-artistic al „Scînteii tineretului"

„Suplimentul literar-artistic", editat de „Scînteia tineretului", se înscrie într-o tradiție merituoasă a presei cotidiene românești. Este binecunoscut faptul că marile cotidiane s-au implicat cu mijloace specifice în viața culturală, au contribuit la progresul ei prin publicarea unor pagini speciale sau, adeseori, a unor suplimente tipărite separat cu anumită regularitate, unele devenite, cu timpul, reviste cu statut propriu. Inițiativa „Scînteii tineretului" face legătura peste ani cu o practică ce s-a dovedit benefică pentru cultură și, prin suplimentul său literar și artistic, propune o nouă modalitate de contact cu viața spirituală. Firește, în primul rînd cu mișcarea literară și artistică a tinerilor, cu cei afirmați sau numai potențial creatori de bunuri spirituale. Ajuns la numărul 22, acest supliment se arată a fi devenit un veritabil laborator al creației tinere, un spațiu necesar al dezbaterilor despre rosturile majore ale operei artistice, despre înalta responsabilitate civică, patriotică și etică a fiecărui autor.

Răsfoirea numerelor dovedește această preocupare, pusă în evidență prin rubrici sau pagini constant menținute și susținute de autori cît mai diversi. Un spațiu cuprinzător este rezervat creației literare originale, poezie sau proză. Rubrica „Se anunță o carte" găzduiește fragmente din cărți predate editurilor, însoțite de succinte fișe bibliografice sau concise „semnări de acreditare", aparținînd unor scriitori cunoscuți sau editori, care recomandă cartea respectivă. Să amintim că aici și-au publicat fragmente din lucrările în pregătire Stelian Tănase, Dan Mucenic, Cornel Nistorescu, Petre Ivancu, Mircea Nedelciu etc., alături de numeroase poezii semnate de Marius Mioraru, Tamara Pintilie, Gabriela Negreanu, Emilian Marius, Tudor Cristea, Ștefan Mitroi și alții, că beletristica originală a tinerilor scriitori ocupă cea mai mare parte a suplimentului. Amintind și rubrica „Colegi de creație, colegi de generație", rezervată unor convorbiri cu tineri autori, avem imaginea de ansamblu a prezenței literaturii în paginile fiecărui număr. Mai puțin relevantă apare, uneori, dezbaterea teoretică, eseistică. O sporită atenție acordată dezbaterii critice poate fi folositoare autorilor, cît și suplimentului însuși. Toate acestea, împreună cu poșta redacției, susținută de poetul Emil Brumaru, pot imprima un spor de exigență și, evident, de calitate fiecărui număr în parte. După cum rubricile de divertisment sau sportive pot fi mai tinerești. Promovarea în continuare a talentelor din școli, întreprinderi, facultăți, o mai profundă aplecare către marele rezervor existent și afirmat în festivalul național „Cîntarea României", pot face din paginile suplimentului o mereu mai cuprinzătoare oglindă a creației tinere.

„Suplimentul literar-artistic" al „Scînteii tineretului", rod al unui inimos grup redacțional, își dovedește rostul de tribună de afirmare a talentelor tinere, se dovedește a fi un spațiu adecvat și necesar pentru găzduirea unor dezbateri teoretice, loc de întîlnire și dezbatere pentru creatorii în formare. Sprijinit și îndrumat cu răbdare și competență, „Suplimentul literar-artistic" devine cu fiecare număr o autentică revistă de cultură cu profil distinct, promotoare a unei arte tinere, revoluționare.

Emil VASILESCU

tv

PROGRAMUL 1

8.00 Consultații pentru admiterea în învățămîntul superior tehnic și agricol ● Politehnica TV — Chimie ● Agronomia TVS : Legumicultură
8.40 Omul și sănătatea
9.00 De strajă patriei
9.30 Bucuriile muzicii. „Răscoala" — operă de Gheorghe Dumitrescu, inspirată din romanul lui Liviu Rebreanu. Partea I
10.00 Viața satului
11.45 Lumea copiilor
13.00 Telex
13.05 Album duminical
17.00 Telesport
17.30 Film serial : „Linia maritimă Onedin" — episodul 8
18.40 Micul ecran pentru cei mici ● Să cînte copiii. Program muzical în interpretarea pionierilor și școlarilor
19.00 Telejurnal
19.25 Cîntarea României. De pe marea scenă a țării pe micul ecran. Județul Satu Mare. Emisiune realizată în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste
20.30 Film artistic : „Banii altora" — producție a studiourilor franceze
22.10 Telejurnal ● Sport
22.30 Arii din opere
23.00 Închiderea programului

PROGRAMUL 2

13.00 Concert de prînz
13.55 Mihai Viteazul — o clipă de vis împlinit — documentar
14.15 Teatru TV : „Răfuiala" de Ștefan Berciu. Spectacol preluat de la Teatrul „Mihai Eminescu" din Botoșani
15.35 Desene animate
16.00 Serată muzicală TV. Integrala simfoniilor și concertelor de Brahms (IV)
19.00 Telejurnal
19.25 Telecrama
19.35 Jaz de pretutindeni
20.40 Clubul tineretului
21.20 La frontierele cunoașterii — serial științific — episodul 2
21.45 Muzică populară instrumentală
22.10 Telejurnal ● Sport
22.30 Romanțe
23.00 Închiderea programului

LUNI 22 FEBRUARIE 1982

PROGRAMUL 1

15.00 Emisiune în limba maghiară
17.50 1001 de seri
18.00 Închiderea programului
20.00 Telejurnal
20.25 Cincinal '81—'85. Resurse, priorități, direcții de acțiune
20.50 Roman foileton : Ținutul Beulah. Episodul 3
21.40 Cadran mondial
22.00 Telejurnal
22.15 Cîntec tînăr — cu formația corală „Preludiu" a Ansamblului artistic al U.T.C. Dirijor : Voicu Enăchescu
22.30 Închiderea programului

PROGRAMUL 2

15.00 Cenacluri ale tineretului
15.30 60 de ani de la făurirea U.T.C. Portretul unei generații (I). Documentar artistic
15.45 Melodii populare
16.10 Film artistic : „Banii altora"
17.50 1001 de seri
18.00 Închiderea programului
20.00 Telejurnal
20.25 Bijuterii muzicale
20.40 Memoria documentelor. Țărănimea în istoria României (II)
21.05 La început de săptămînă
22.00 Telejurnal
22.15 Pămîntul — eseu TV de Petre Sălcudeanu
22.30 Închiderea programului

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 22, 23 și 24 februarie. În țară : Vreme rece, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi schimbător. Vor cădea ninsori locale, mai ales în est și sud-est. Vîntul va sufla moderat, cu intensificări, spulberînd pe alocuri zăpada. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 15 și minus 5 grade, izolat mai coborîte în depresiuni, iar temperaturile maxime vor oscila între minus 5 și plus 5 grade. Ceață slabă. **În București :** Vreme rece la început, apoi în înălzire ușoară. Cerul va fi schimbător, favorabil ninsori slabe. Vînt moderat. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 6 și minus 4 grade, iar maximele între minus 2 și plus 2 grade. Ceață slabă. (**Margareta Sruțu**, meteorolog de serviciu).

Pentru afirmarea ideologiei revoluționare în confruntarea contemporană de idei

Teoriile „elitismului tehnic" — o nouă strategie de escamotare a conflictelor sociale

● Un contraproiect împotriva teoriei marxiste sau, mai precis, un proiect pentru „conservarea" avantajelor și privilegiilor claselor exploatatoare ● Sporirea profitului — „substanța consensului strategic dintre patron și manager" ● „Statul tehnic pur" — o simplă formulare insolită ? Nu ! O stratagemă pentru interpretarea mistificată a impactului real dintre tehnică și putere

Uriașele progrese ale științei și tehnicii contemporane inspiră în plan teoretic diferite tendințe și orientări, care, pornind de la posibilitățile reale ale cunoașterii umane de a contribui la perfecționarea organizării sociale, de la rolul social considerabil sporit al specialistului în zilele noastre, furnizează și interpretări unilaterale, cu puternice nuanțe scientiste asupra procesului de conducere socială și, mai ales, asupra etapei sale centrale — decizia. Este, de pildă, cazul **doctrinelor tehnocratice**, care, ignorînd — nu fără interese precise — faptul că societatea este compusă din clase și grupuri umane cu interese și aspirații diferite, o concep ca o imensă unitate de producție ce ar funcționa în concordanță cu cerințele sporirii eficienței și randamentului. Unul din părinții doctrinei, economistul american Thorstein Veblen, socotea că „*sistemul industrial ar trebui interpretat în linii mari ca un concern aflat în exploatare*", inginerilor revenindu-le misiunea de a asigura funcționarea sa **în afara intereselor de clasă**.

O asemenea teză, prezentată în modalități diferite, reluată și propagată de o serie de autori contemporani — tehnocrați sau de factură tehnocratică — duce în final la acreditarea ideii că conflictele sociale și-ar schimba esența, în sensul că ele ar opune mai puțin capitalul — muncii, cît aparatele de decizie celor de execuție : „*Miza luptei*, susține sociologul francez Alain Touraine, *nu o mai reprezintă simpla obținere de profituri, ci controlul asupra puterii de a lua decizii, de a influența și manipula*". Nu este greu de detectat în asemenea poziții tendința de a escamota principala contradicție a societății capitaliste — cea dintre muncă și capital. Desigur, societatea capitalistă contemporană cunoaște noi surse de conflict, între care și cele dintre manageri și masele de muncitori. Dar ele nu anulează conflictul principal, legat de însuși procesul de reproducere a capitalului, de existența proprietății private. Așa cum sublinia Marx, „**procesul de producție capitalist, privit în ansamblu, cu alte cuvinte ca proces de reproducție, nu produce așadar numai marfă, numai plus valoare : el produce și reproduce însuși raportul de capital, pe capitalist de o parte, pe muncitor de altă parte**".

Aprecieri asemănătoare celor la care ne-am referit întîlnim și în lucrările unor autori din țările în curs de dezvoltare. „*Convingerea noastră* — susține Louis Mercier-Vega într-o lucrare semnificativ intitulată „Revoluția prin intermediul statului. O nouă clasă conducătoare în America" — *este că America Latină cunoaște în momentul de față, în pofida marii varietăți de situații și experiențe, o mișcare economico-socială care favorizează constituirea și dezvoltarea unei noi clase de conducători, diferită de oligarhia decadentă sau muribundă, de burghezia de întreprindere sau comersantă, rareori dinamică, de țărănimea neputincioasă sau redusă la autoconsum, de clasa muncitoare inactivă*".

Pentru orice cercetător al realităților lumii de azi apare, desigur, limpede că intelectualitatea tehnică reprezintă o incontestabilă pîrghie a progresului prin a cărei activitate devin eficiente „noile forțe de producție" — știința și tehnica — o forță de mare importanță care se cere neapărat antrenată în orice acțiune de transformare politică și socială. Dar preamărind rolul păturilor de specialiști și, mai ales, eludînd realitatea recunoscută nu numai de marxiști, ci și de gînditori de alte orientări, că societatea capitalistă de azi este un teren puternic marcat de antagonismele sociale, de interesele, voința și aspirațiile diferite ale claselor și grupurilor sociale care o compun, că intelectualitatea nu poate exista decît traversînd aceste clase și grupuri, promovîndu-le conceptiile, autorii tehnocrați ajung să teoretizeze ascensiunea unei noi clase conducătoare, să susțină un „**elitism tehnic**", elitism care de fapt înseamnă negarea rolului clasei muncitoare, ca clasă destinată prin însăși natura ei să fie forța conducătoare a luptei pentru înnoirea societății, pentru progres social ; elitism care nu poate să ducă decît la izolarea intelectualității de ceilalți oameni ai muncii și prin aceasta la subminarea luptei revoluționare, al cărei succes este chezășuit tocmai prin alianța și unitatea tuturor forțelor democratice. Astfel, teoriile tehnocratice se constituie într-un „*contraproiect extrem împotriva teoriei marxiste*". (H. Lenk).

Există astfel în interpretările care susțin că managerii ar constitui o nouă clasă conducătoare o eroare teoretică : **insuficienta delimitare între noțiunile de putere, pe de o parte, și conducere, pe de alta.** Așa cum arată numeroși cercetători contemporani, cum subliniau încă la timpul lor Marx și Engels, guvernarea are o constantă obiectivă, care decurge din necesitatea armonizării tuturor laturilor unui întreg, a asamblării diferitelor sale segmente. Desfășurarea unei asemenea activități nu implică dominația unui grup de oameni asupra altora, întrucît normele de funcționare ale activității respective sînt presupuse de însăși buna sa organizare. Cînd însă în concepțiile tehnocratice se susține că avem de-a face cu un transfer al puterii de la proprietarii capitalului la manageri se face de fapt o confuzie (cu scopuri ideologice evidente) între putere și guvernare, ignorîndu-se că „*într-o întreprindere capitalistă*, așa cum remarca și autorul sovietic M. N. Keizerov, *există un singur subiect al puterii — proprietarul particular — iar administrația apare ca un subiect al dirijării*". Reiese deci limpede că încercarea de a despărți în mod artificial decizia de prerogativele și interesele marilor proprietari, de a pune puterea în relație doar cu cunoștințele și competența, este cu totul nefondată. Între manager și proprietar pot exista neînțelegeri, tensiune, conflicte temporare chiar, dar toate acestea sînt mediate de interesul fundamental ce îi unește : **sporirea profitului**. Referindu-se tocmai la acest mobil principal, care constituie și substanța „consensului strategic" existent între marii proprietari și manageri, politologul american Ralph Miliband subliniia că în ultimă instanță „*de aici izvorăște puterea lor și lui trebuie să i se subordoneze toate celelalte considerente. Nu este vorba de un «egoism» în sufletul antreprenorului sau managerului, ci, mai degrabă, egoismul este inerent modului de producție capitalist și deciziilor politice dictate de el*".

Misiunea istorică ce revine clasei muncitoare în transformarea revoluționară a societății capitaliste este contestată, în ultimul timp, urmindu-se o cu totul altă cale de demonstrație. Nu se mai neagă explicit și expres rolul clasei muncitoare, ci al clasei în general, al posibilității ca în societatea industrială dezvoltată un grup social să-și poată promova și impune într-un fel interesele. Punctul central al acestei demonstrații îl constituie prezentarea statului capitalist drept un stat invadat de tehnică și transformat într-un organism „pur tehnic", supus în exclusivitate dictatelor tehnicii. „*Sub influența tehnicii*, susține politologul francez J. Ellul, *statul în întregime se modifică ; se poate spune că nu mai există (sau că există din ce în ce mai puțin) puterea politică (cu întregul său conținut — ideologie, autoritate, puterea omului asupra omului etc.). Ceea ce se naște este un stat tehnician, un stat avînd mai ales funcții tehnice, o organizare tehnică și un sistem de decizii raționalizate*". Ca să fie condus cît mai bine, statul tehnic ar necesita „*o transformare radicală și inevitabilă a perspectivei politice*", prefacerea ei într-o simplă tehnică, politică, în cadrul căreia „*deciziile politice sînt luate în virtutea unor motivații tehnice*".

În concepția sociologului vest-german H. Scheisky, această transformare radicală a statului ar face ca dominația unor grupuri sociale asupra altora să-și piardă vechea expresie de putere a unor persoane asupra altora, fiind înlocuite cu „*legitățile obiective ale civilizației științifice*". Sarcina politicienilor ar fi cel mult să aleagă între „*două informații de specialitate*", iar a politicii să „*armonizeze rapoartele de specialitate*".

Concluzia apare limpede : condiția fundamentală a funcționării ireproșabile a acestui stat tehnic ar fi dezideologizarea și depolitizarea problemelor sociale. Cu cît aceste probleme vor fi reduse la dimensiunea lor tehnică, cu atît statul va funcționa mai bine, mai eficient. În folosul cui? Unde năzuiește să ajungă o asemenea teorie, ce interese intenționează să slujească și ce conflicte reale să dezamorseze nu-i greu de constatat!

Este, desigur, un fapt evident că statul a cunoscut transformări importante sub influența revoluției tehnico-științifice, că procesul de decizie politică nu mai poate fi conceput în zilele noastre în afara mijloacelor moderne de evaluare, calcul și prognoză. Acestea și multe altele au adus modificări în elementele relației știință-putere politică, relație a cărei optimizare are o importanță deosebită în efortul societății contemporane către progres. S-au schimbat însă prin aceasta natura, esența profundă a statului capitalist contemporan, s-a transformat oare statul capitalist într-un organism tehnic ?

În acest sens, se poate spune că prima și cea mai mare vină a „statului tehnic pur" este că el nu există. Construcțiile teoretice de care am amintit proiectează o imagine cu totul idealizată și prin aceasta deformată despre statul actual din țările capitaliste. În realitate, acesta nu numai că nu este deloc străin de interesele claselor și grupurilor sociale conducătoare, dar își face din promovarea și apărarea lor un țel major al existenței sale, contribuind astfel la adîncirea discrepanțelor dintre clasele sociale, urmărind în același timp să determine în rîndul clasei muncitoare o demobilizare a acțiunilor sale de luptă, atitudini de pasivitate, de așteptare, care nu ar sluji în final decît tot intereselor claselor dominante. Realitățile sociale, inechitățile flagrante o demonstrează cu prisosință. Iată și cîteva, doar cîteva, exemple mai concete.

După cum este binecunoscut, lumea capitalistă este traversată în prezent de o profundă criză care, afectînd economia, afectează populația unei țări în întregul ei. Urmînd o logică firească, ar trebui ca și eforturile pentru ieșirea din criză, pentru însănătoșire, să fie făcute în mod egal de toate categoriile sociale. Or, programele adoptate într-o serie de țări arată limpede tendința statului de a transfera aceste eforturi în principal pe seama celor săraci, cu venituri modeste, în timp ce păturile avute sînt cruțate sau solicitate mult mai puțin. Presa americană însăși subliniază că programele de redresare economică adoptate de actuala administrație, bugetul pe 1982 vor determina, cel puțin pe termen scurt, o redistribuire a veniturilor națiunii, în sensul că, așa cum remarca cotidianul International Herald Tribune, „*banii vor fi luați de la cei săraci și dați bogaților*". Reducerile bugetare, diminuarea considerabilă a cheltuielilor publice pentru învățămînt, sănătate etc. — peste 200 de programe federale vor fi reduse sau eliminate — au ca efect dispariția multor locuri de muncă, creșterea somajului, într-un cuvînt, lezarea intereselor păturilor sărace.

Deosebit de grăitor este exprimată politica statelor capitaliste de susținere a intereselor virfurilor conducătoare de faptul că în timp ce programele sociale sînt reduse simțitor, cheltuielile militare cresc vertiginos, cheltuieli de pe urma cărora nu beneficiază în nici un caz oamenii nevoiași, ci numai oligarhia bancară și industrială.

Dar dacă, așa cum am văzut, construcțiile autorilor respectivi nu se susțin, apare în schimb clară finalitatea lor ideologică. Prin preamărirea virtuților tehnicii, a posibilităților sale de a soluționa probleme sociale, **contradicția de interese ale claselor este transformată într-o contradicție de imperative tehnice, care poate fi soluționată pe baza unor criterii raționale, de eficiență.** Știința și tehnica sînt folosite în scop apologetic, în sensul că justifică „rațional", legitimează ca „singurele posibile" deciziile adoptate în fond de... elitele puterii. Cunoscutul politolog francez Henri Lefebre remarca în acest cadru că tehnobirocrația „*este un alibi, alibiul veritabililor conducători ai economiei și ai politicii*". Vorbind despre neutralitatea afișată a echipelor de specialiști, sociologul și economistul argentinian M. Kaplan sublinia : „*Acest pretins apolitism incorporează ca prealabile și subînțelese proclamarea unei totale independențe în raport cu orice forță sau structură socială, economică, ideologică sau politică, deținerea exclusivă a concepțiilor și soluțiilor reale. Traversînd tehnobirocrația, știința și tehnica ar șterge diferențele și ar înlocui conflictele sociale distructive, infruntările ideologice inutile, dezbaterile politice anacronice*".

Partizanii „statului tehnic" se zbat într-o contradicție greu de evitat. Dacă marile cuceriri ale științei se pot aplica în cadrul unor relații și raporturi sociale — istorice ste anterioare — fără a le modifica structura, ci, dimpotrivă, contribuind în mod ciudat la un gen de pietrificare a lor, atunci sau raporturile sociale respective au fost create în vederea acestei rationalități științifice (ceea ce este foarte greu de acceptat), sau rationalitatea științifică este aplicată pînă la limita dincolo de care s-ar impune modificarea raporturilor amintite. Dezlegarea contradicției o găsim chiar în lucrarea lui Schelsky, care recunoaște că în contextul unor asemenea structuri, ale afirmării „statului pur tehnic", „*vechile pături dominante pot rămîne liniștite acolo unde sînt, ele neputînd fi înlocuite prin nici o altă nouă clasă dominantă*". Nimic mai limpede, nu ?

Un motiv în plus pentru a ridica vălul mistificator al acestor teorii, pentru a combate tentativele de a utiliza știința în scopul escamotării adevărurilor sociale, pentru a evidenția caracterul profund științific al teoriei marxiste privind rolul clasei muncitoare în progresul necesar și, în perspectivă, inevitabil al societății, al istoriei, în transformarea revoluționară, radicală a societății.

Paul DOBRESCU

„ZIUA CEFERIŞTILOR"

Sărbătorim, în această duminică de februarie, „Ziua ceferiştilor", ziua celor ce, cu modestie şi dăruire, îşi aduc, în fiecare clipă, partea lor de contribuţie la dezvoltarea economică şi socială a ţării, la împlinirea aspiraţiilor fireşti de progres şi civilizaţie ale poporului nostru. Istoria noastră prezentă are la temelie şi lupta eroică, jertfele celor ce, în urmă cu aproape cinci decenii, s-au înscris în eşalonul de frunte al muncitorimii conduse de partidul comunist în lupta de eliberare socială.

Pe muncitorii ceferişti îi întîlnim oricînd, în orice parte de ţară, munca noastră este dependentă de felul cum ei se achită de sarcinile ce le revin.

Sărbătorim „Ziua ceferiştilor" în condiţiile în care toţi oamenii muncii din patria noastră sînt angajaţi cu toate forţele, cu perseverenţă şi înalt spirit revoluţionar pentru înfăptuirea măreţelor obiective stabilite de Congresul al XII-lea al P.C.R. în actualul cincinal, a indicaţiilor şi orientărilor cuprinse în cuvîntările secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la recenta şedinţă de lucru comună a C.C. al P.C.R. şi Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale şi în forurile supreme ale democraţiei muncitoreşti, socialiste.

Preţuirea de care se bucură ceferiştii din ţara noastră, înalta apreciere pe care partidul, secretarul său general o acordă transporturilor este ilustrată de preocuparea permanentă pentru modernizarea căilor ferate, îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă şi viaţă ale tuturor lucrătorilor din transporturi. Astfel, în acest an, în concordanţă cu însemnătatea transporturilor feroviare, sînt în curs de realizare o serie de importante lucrări de investiţii care se vor materializa în electrificarea de noi linii, de-a lungul a 94 km, dublarea de linii pe tronsonul Adjud-Oneşti, dezvoltarea triajelor Constanţa-Port, Socola şi Ronaţ, a depourilor Paşcani şi Timişoara, introducerea unor sisteme automate de dirijare şi supraveghere a traficului. Însemnate substanţiale va cunoaşte şi parcul feroviar, care va fi înzestrat cu încă aproape 80 locomotive electrice, diesel-electrice şi hidraulice, precum şi cu peste 2 100 de vagoane de marfă şi 230 vagoane de călători. În vederea înfăptuirii sarcinilor de mare răspundere care le revin, colectivele de oameni ai muncii din acest sector vital al economiei naţionale îşi concentrează eforturile pentru optimizarea în continuare a transporturilor, folosirea mai bună a mijloacelor tehnice de care dispun, reducerea mai accentuată a consumului de combustibil şi a cheltuielilor de transport, întărirea ordinii şi disciplinei, asigurarea unei depline siguranţe şi ritmicităţi a transporturilor. Aceste obiective prind viaţă prin muncă harnică, responsabilă, aşa cum o atestă şi realizările remarcabile, obţinute de ceferiştii ţării în onoarea zilei lor. Iată cîteva dintre succesele ceferiştilor, consemnate de reporterii ziarului :

● Oamenii muncii din unităţile **Regionalei de căi ferate Iaşi** au întîmpinat „Ziua ceferiştilor" angajaţi în efortul general al ţării pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan. Astfel, în luna ianuarie, indicatorul tone-kilometri convenţional transportate a fost depăşit cu 4,6 la sută, înregistrîndu-se un rulaj al vagoanelor îmbunătăţit cu 9 la sută. Rezultate deosebite au fost înregistrate de lucrătorii staţiilor de cale ferată Bacău, Piatra Neamţ şi Bîrlad, depourilor Iaşi şi Paşcani, reviziei de locomotive Bacău, reviziilor de vagoane Paşcani, Suceava şi Socola.

● Colectivul **Întreprinderii mecanice de material rulant „Grivita roşie" din Capitală** anunţă încheierea acţiunii de asimilare a pieselor din import destinate reparaţiilor capitale la vagoanele pentru transportul de călători. Începînd cu trimestrul al II-lea al anului nu se va mai recurge la nici un import de piese pentru repararea vagoanelor. De asemenea, în cadrul acţiunii de autoutilare, în luna ianuarie au fost construite trei standuri pentru probele finale, în valoare de un milion lei şi cinci seturi de aparate de ridicat vagoane în vederea reparaţiilor capitale, în valoare de 1,5 milioane lei.

● Lucrătorii **Complexului C.F.R. Caransebeş** anunţă depăşirea de la începutul anului şi pînă acum a prevederilor de plan la indicatorul tone expediate cu 9,2 la sută, la vagoane încărcate cu 5,5 la sută, în timp ce tonajul brut pe tren de marfă a fost sporit cu 3,2 la sută şi s-a redus staţionarea vagoanelor de încărcare-descărcare cu 0,2 la sută. La rîndul lor, lucrătorii depoului de locomotive din cadrul complexului au economisit, în aceeaşi perioadă, peste 200 000 kWh energie electrică şi 8 tone combustibil.

● Personalul **depoului C.F.R. Braşov**, asigurînd o mai bună întreţinere şi reparare a locomotivelor, ca şi o reglare corespunzătoare a sistemelor de alimentare a acestora, la care se adaugă remorcarea cu tonaj sporit a garniturilor de tren au economisit, de la începutul anului, 576 000 kWh energie electrică şi 30 000 litri motorină.

● Din prima lună a acestui an, la **depoul C.F.R. Buzău**, unitate fruntaşă în cadrul Regionalei C.F.R. Galaţi, s-au înregistrat substanţiale depăşiri de plan la transportul de marfă şi călători. În această perioadă s-au transportat peste prevederi 36 milioane tone brute, în condiţiile reducerii cheltuielilor la combustibil şi energie electrică cu 30 000 lei. De ziua lor, 16 oameni ai muncii de la depoul buzoian, pentru rezultatele bune obţinute în anul trecut, au primit insigna „Meritul ceferist".

Cronica zilei

Tovarăşul Ion Dincă, prim vicepreşedinte al guvernului, a primit, simbătă, pe V.V. Listov, ministrul industriei chimice al U.R.S.S., care se află într-o vizită în ţara noastră.

În cadrul întrevederii, exprimîndu-se satisfacţie pentru bunele relaţii de prietenie şi colaborare statornicite între ţările noastre, a fost subliniat rolul hotărîtor pe care l-au avut înţelegerile convenite cu ocazia întîlnirilor şi convorbirilor la nivel înalt în adîncirea şi diversificarea acestor raporturi, în interesul ambelor ţări şi popoare, al cauzei păcii în lume. Au fost abordate, totodată, probleme privind posibilităţile de amplificare a cooperării economice româno-sovietice şi de extindere a schimburilor comerciale reciproce.

A participat Gheorghe Caranfil, ministrul industriei chimice.

A luat parte V.I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Simbătă au avut loc la Bucureşti convorbiri între Gheorghe Caranfil, ministrul industriei chimice, şi V.V. Listov, ministrul industriei chimice al U.R.S.S.

Cu acest prilej au fost trecute în revistă realizările obţinute pe linia colaborării şi cooperării româno-sovietice în domenii ale industriei chimice şi au fost evidenţiate noi căi de creştere a acestora. Totodată, s-a semnat un protocol care prevede intensificarea colaborării tehnico-ştiinţifice şi a schimburilor de produse din domeniul chimiei, în interesul ambelor ţări şi popoare.

Ministrul sovietic a avut, de asemenea, o întrevedere cu Ioan Avram, ministrul industriei construcţiilor de maşini, în cadrul căreia au fost abordate probleme de interes reciproc.

Oaspetele a vizitat obiective industriale din Capitală şi din ţară.

★

Vineri şi simbătă s-a desfăşurat la Suceava o consfătuire interjudeţeană a dirijorilor formaţiilor de muzică populară, acţiune organizată sub egida Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste, şi care a reunit specialişti din Bacău, Botoşani, Brăila, Galaţi, Iaşi, Neamţ, Vaslui, Vrancea, Suceava, precum şi numeroşi compozitori, etnografi şi muzicieni din Bucureşti.

(Agerpres)

ŞTIRI SPORTIVE

● În prima zi a campionatelor republicane de atletism ce se desfăşoară în sala complexului sportiv „23 August" din Capitală, Anişoara Cuşmir a stabilit un nou şi valoros record naţional pe teren acoperit în proba de săritură în lungime, cu 6,81 m, rezultat ce constituie a doua performanţă mondială de sală din toate timpurile. Vechiul record era de 6,75 m şi aparţinea atletei Vali Ionescu, clasată în concursul de ieri pe locul secund, cu 6,71 m.

● În tradiţionalul derbi al campionatului diviziei A la baschet masculin, disputat aseară în sala Floreasca din Capitală, echipa Steaua a întrecut cu scorul de 80—64 (40—36) formaţia Dinamo Bucureşti. Astăzi, de la ora 11,30, în aceeaşi sală, cele două echipe se vor întîlni într-un nou joc.

● Pe pîrtia de pe muntele Furnica au început întrecerile tradiţionalei competiţii internaţionale de bob pentru două persoane, dotată cu „Trofeul Carpaţi", la care participă sportivi din 7 ţări : Cehoslovacia, R.D. Germană, R.F. Germania, Italia, Olanda, Polonia şi România. După disputarea primelor două manşe, pe primul loc al clasamentului se află echipajul R.D. Germane (Trübner — Gerlach) — 2'16"10/100, urmat de echipajele Italiei (Ferlani — Lechtacher) — 2'18"44/100 şi României (Ludovic Pop — Gheorghe Velea) — 2'18"56/100. Astăzi sînt programate ultimele două manşe ale concursului.

● În ziua a treia a turneului internaţional de fotbal de la Calcutta, selecţionata R.P. Chineze a învins cu 3—0 (0—0) echipa Iugoslaviei.

● În cel de-al doilea meci al turneului final din cadrul „Cupei campionilor europeni" la volei (masculin) echipa T.S.K.A. Moscova a învins cu 3—0 (15—10, 15—12, 15—3) pe Olympiakos Pireu.

Iată primele două rezultate înregistrate în turneul final al „Cupei cupelor" la volei (masculin) competiţie care se desfăşoară la Eterbeek, în apropiere de Bruxelles : Avtomobilist Leningrad — A.S. Grenoble 3—0 ; (15—6, 15—7, 15—9) ; Levski Spartak Sofia — Steaua Bucureşti 3—1 (13—15, 15—10, 15—12, 15—11).

● La Dublin, în meci contînd pentru „Turneul celor cinci naţiuni" la rugbi, selecţionata Irlandei a întrecut cu scorul de 21—12 (15—6) formaţia Scoţiei. Toate punctele echipei irlandeze au fost realizate de Ollie Campbell (6 lovituri de pedeapsă şi 1 droppgoal). În urma acestei victorii, echipa Irlandei şi-a asigurat primul loc în actuala ediţie a turneului.

În cadrul aceleiaşi competiţii, pe stadionul „Parc des Princes" din Paris, în prezenţa a peste 50 000 de spectatori, reprezentativa Angliei a învins cu 27—15 (12—6) formaţia Franţei.

● Echipa de fotbal Metalul Bucureşti a susţinut două meciuri la Cairo în compania selecţionatei feroviare a Egiptului, care activează în divizia B. În primul joc, gazdele au repurtat victoria cu 1—0 (0—0), cea de-a doua partidă încheindu-se cu un rezultat de egalitate : 0—0.

Carnet COTIDIAN

Relatări ale reporterilor şi corespondenţilor „Scînteii"

■ La Întreprinderea de panouri electropneumatice din **Bacău** au ieşit de pe banda de montaj primele 20 de panouri de automatizare destinate întreprinderilor constructoare de maşini-unelte pentru echiparea utilajelor de prelucrare a metalelor prin aşchiere. Totodată, au fost asimilate şi introduse în fabricaţia de serie panouri de automatizare pentru strungurile Carusel.

■ Prin efortul comun al constructorilor, montorilor şi al beneficiarului, la Filatura de lînă pieptănată din **Bistriţa** au început probele tehnologice la noua secţie de finisaj chimic. Ea este echipată în întregime cu utilaje de provenienţă românească.

■ Un colectiv de la depoul C.F.R. Palas din **Constanţa** a conceput şi realizat, din materiale refolosibile, o instalaţie de recuperare a condensului de calorifer, care reduce consumul de apă potabilă cu 1 800 mc lunar pe unitate, obţinîndu-se şi o importantă economie de energie calorică pentru încălzit. Socotind că şi apa recuperată înseamnă, de fapt, economie de energie electrică, nu putem să nu subliniem că şi autorii instalaţiei sînt oameni... energici.

■ După darea în exploatare a noii căi ferate din defileul Oltului, judeţul **Vîlcea**, a fost necesară construirea unei noi gări în staţia C.F.R. Turnu. Nouă şi cochetă gară se integrează armonios în peisajul pitoresc al acestor locuri.

■ În acest an, gospodarii din oraşul **Făurei** şi-au propus să planteze un număr mare de pomi fructiferi şi arbori. Cît de mare ? De peste 3 ori mai mare decît numărul locuitorilor oraşului !

■ Colectivul întreprinderii de industrializare a sfeclei de zahăr din Bod, judeţul **Braşov**, a executat, prin autoutilare, o maşină destinată ambalării produselor. Maşina „lucrează" cît 30 de oameni deodată.

■ Ştiţi cît timp i-a trebuit Direcţiei agricole judeţene **Argeş** să răspundă la o scrisoare primită de la un cititor al ziarului local, în care se semnalau neajunsuri grave în sectorul zootehnic al C.A.P. Ioneşti ? Nici mai mult, nici mai puţin de... 9 (nouă) luni de zile !

■ Institutul de cercetări pentru produse auxiliare organice din **Mediaş** a realizat din subprodusele de la tăbăcării sortimente de „piele cu faţă naturală" pentru confecţii, încălţăminte şi marochinărie.

■ La atelierul de proiectări al judeţului **Vrancea** se află în faza de definitivare proiectele de execuţie a peste 100 de apartamente ce vor fi construite în acest an pentru specialiştii satelor. Blocurile sînt prevăzute cu elemente specifice arhitecturii populare. La construirea lor se vor folosi, cu precădere, materiale locale.

■ Pînă nu demult, funcţiona şi la **Baia Mare** un atelier meşteşugăresc pentru reparat stilouri. Prin pensionarea lucrătorului de aici, atelierul s-a închis, iar bătrînelii nu-şi mai pot repara stilourile nicăieri. Poate doar prin Bucureşti, Suceava sau Constanţa...

■ În ultimul timp, pentru oamenii muncii din industria judeţului **Mureş** au fost date în folosinţă 11 cantine-restaurant, 15 microcantine, 42 bufete de incintă şi 10 puncte mobile de servire. Cea mai mare parte a necesarului de legume şi carne provine din grădinile de legume proprii şi gospodăriile-anexă ale unităţilor respective.

■ În centrul municipiului **Botoşani** a început construcţia celui mai mare complex meşteşugăresc din judeţ. Aici se vor realiza anual prestări de servicii în valoare de peste 24 milioane lei.

■ Serviciul de calitate, în 24 de ore, asigură noua curăţătorie chimică înfiinţată în municipiul **Alexandria**. Să sperăm că unitatea va funcţiona fără „pete" şi în viitor.

■ Un serviciu pe cît de mărunt, pe atît de necesar — gresarea maşinii — a fost scos din nomenclatorul funcţionalităţilor asigurate de unitatea Autoservice a cooperaţiei meşteşugăreşti din **Buzău**. Utilajul complex cu care se făcea această operaţiune zace nereparat, iar pe cel manual nu-l mai utilizează nimeni.

teatre

● Teatrul Naţional (14 71 71, sala mică) : **Caligula** — 10, **Gaiţele** — 15, **Generoasa fundaţie** — 20, (sala Atelier) : **Idolul şi Ion Anapoda** — 10,30 ; **Fanteziile lui Fariatiev** — 19,30, (sala mică a Palatului) : **Gimnastică sentimentală** — 10,30 ; 19,30.

● Opera Română (13 18 57) : **Motanul încălţat** — 11, **Floarea de piatră** — 19.

● Teatrul de operetă (13 98 48) : **My Fair Lady** — 10,30, **La calul bălan** — 19,30.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : **Ferma** — 10, **Voluptatea onoarei** — 15, **Morminul călăreţului avar** — 19,30, (sala Grădina Icoanei, 12 44 16) : **Infidelitate conjugală** — 10, **Poezia muzicii tinere** — 15 ; 19,30.

● Teatrul Mic (14 70 81) : **Niţe tămîi** — 10,30, **Să îmbrăcăm pe cei goi** 19,30.

● Teatrul Foarte Mic (14 09 05) : **Doi şi un balansoar** — 11, **Pe cine nu-im... eu ?** — 17 ; 20.

● Teatrul de comedie (16 64 60) : **Harold şi Maude** — 19,30.

● Teatrul „Nottara" (59 31 03, sala Magheru) : **Idioata** — 10, **Pensiunea doamnei Olimpia** — 15, **Micul infern** — 19,30, (sala Studio) : **Scoica de lemn** — 10,30, **Noaptea umbrelor** — 19.

● Teatrul Giuleşti (sala Majestic, 14 72 34) : **Pericle** — 10, **Anunţ la mica publicitate** — 15, **Noaptea pe asfalt** — 19,30, (sala Giuleşti 18 04 85) : **Dragostea prinţesei** — 10, **Jean, fiul lui Ion** — 18.

● Teatrul evreiesc de stat (20 39 70) : **EX** — 11, **Somnoroasa aventură** — 18.30.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy, 15 56 78) : **Vorba lui Tănase** — 19 30, (sala Victoria, 50 58 65) **Idolul femeilor** — 19.30.

● Ansamblul „Rapsodia română" (13 13 00) : **De la lume adunate** — 16 ; 19, (la Palatul sporturilor şi culturii) : **Rapsodii de iarnă** — 16 ; 19.

● Teatrul „Ion Vasilescu" (12 27 45) : **Bunica se măritä** — 16 ; 19,30.

● Teatrul „Ion Creangă" (50 26 55) : **Pinocchio** — 10,30 ; 17.

● Teatrul „Ţăndărică" (15 23 77) : **Ileana Sînziana** — 10 ; 12.

● Circul Bucureşti (11 01 20) : **Fantastic circ** — 10 ; 16 ; 19.30.

● Ansamblul de estradă al armatei (13 63 64) : **Parada veseliei** — 19.30.

● Studioul de teatru al I.A.T.C. (15 72 50) : **Tango** — 10,30, **Iertarea** — 19.30.

cinema

● **Limitea din adîncuri** : SCALA (11 03 72) — 9,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, GLORIA (47 46 75) — 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20, FLAMURA (85 77 12) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20.

● **Grăbeşte-te încet** : VICTORIA (16 28 79) — 9,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 16 ; 18 ; 20, EXCELSIOR (63 49 45) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, MELODIA (12 06 88) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20.

● **Stop cadru la masă** : CENTRAL (14 12 24) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20.

● **Maria Mirabela** : GIULEŞTI (17 55 46) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20.

● **Destine romantice** : COTROCENI (49 48 48) — 15,30 ; 17,30 ; 19,30, ARTA (21 31 86) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20.

● **Saltimbancii** : POPULAR (35 15 17) — 15 ; 17,15 ; 19,30.

● **Iubeşte, iubeşte, dar nu-ţi pierde capul** : TIMPURI NOI (15 61 10) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20.

● **De la 9 la 5** : PATRIA (11 86 25) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, CULTURAL (83 50 13) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, LUCEAFĂRUL

● **Ali Baba şi cei 40 de hoţi** : BUZEŞTI (50 43 58) — 9 ; 11,30 ; 14 ; 17 ; 19,30.

● **Întoarcerea acasă** : EFORIE (13 04 83) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15.

● **Jumătate de casă fără mire** — 20, **Kramer contra Kramer** — 16 ; 18 : DRUMUL SĂRII (31 28 13).

● **Legătura de sînge** : PACEA (60 30 85) — 15,30 ; 18,30.

● **Legenda lui Ciun Hlan** : VIITORUL (11 48 03) — 15,30 ; 18,30.

● **Tren cu destinaţie specială** : PROGRESUL (23 94 10) — 15 ; 17,15 ; 19,30.

● **Tora, Tora, Tora !** : CAPITOL (16 28 17) — 8 ; 10,45 ; 13,30 ; 16,15 ; 19,15.

● **Toate mi se întîmplă numai mie** : BUCUREŞTI (15 61 54) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, FAVORIT (45 31 70) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20,15, MODERN (23 71 01) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15.

● **Cobra se întoarce** : FESTIVAL (15 63 84) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20, FEROVIAR (50 51 40) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15, AURORA (35 04 66) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20.

● **Prinţesă pe un bob de mazăre** — 9 ; 10,30 ; 12 ; 15,45, Capitolul al doilea — 13,30 ; 17,30 ; 19,45 : DOINA (16 35 38).

● **Toată lumea este a mea** : DACIA (50 35 94) — 9 ; 12 ; 16 ; 19.

● **Bronco Billy** : STUDIO (59 53 15) — 10 ; 12,15 ; 14,30 ; 17, LIRA — (31 71 71) — 15,30 ; 18 ; 20, VOLGA (79 71 26) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,15.

● **Concediu pe malul mării** : STUDIO — 19, GRIVIŢA (17 08 58) — 8 ; 10 ; 12 ; 14 ; 16 ; 18 ; 20.

● **Hangar 18** : FERENTARI (80 49 85) — 15,30 ; 17,30 ; 19,30.

● **Despărţirea** : FLOREASCA (33 29 71) — 9 ; 13 ; 16,30 ; 20, TOMIS (21 49 46) — 8 ; 11 ; 14 ; 17 ; 20.

expoziţii

● Galeria Orizont : **Adrian Suştea**, pictură-desen ; (Atelier 35) : **Ioan Bolborea**, sculptură.

● Muzeul de artă al Republicii Socialiste România : **Marius Bunescu**, pictură ; **Expoziţie de pictură şi artă decorativă flamando-olandeză din colecţiile româneşti ; Hans Hermann**, grafică. **Camil Ressu**, pictură.

● Galeriile „Căminul artei" (parter) : **Viorica Bente**, pictură ; (etaj) : **Alexandrina Ghelie**, desen.

● Galeria Simeza : **Eva Cerbu**, pictură.

● Galeria „Hanul cu tei" (sala Cenaclu) : **Iosif Varga**, desen.

● Galeria Eforie : **Dan Bota**, pictură.

● Galeria „Informaţia" : **Dragoş Morărescu**, grafică.

● Galeria municipiului Bucureşti : **Salonul umorului.**

Uliţa satului în magistrala istoriei

(Urmare din pag. I)

la plug, la ciobănit sau în oştile eroice ale marilor noştri voievozi. Ei au pus bazele tranlace ale cuturii noastre materiale şi spirituale. Iubitori ai pămîntului natal, inteligenţi şi harnici, ei au ştiut să semene griul şi porumbul în brazde adînci, trase cu plugul de lemn, dar au ştiut, cu aceeaşi pricepere, să-şi semene dorurile şi visurile, patimile şi nădejdile, iubirea şi ura, durerile fără leac în brazde de trohei şi să creeze o poezie inegalabilă, izvor nesecat pentru creaţia noastră savantă, pentru Alecsandri, Eminescu, Coşbuc, Goga, Blaga, Arghezi, Voiculescu, Beniuc şi atîţia alţii. Poetul avea dreptate, poate, mult mai mult decît îşi închipuia atunci cînd scria : **„Cînd tu erai o-un tril de doină-n gură / Sub arcul cerurilor unduiate, / Am învăţat a versului măsură / Din simetria brazdelor arate".** Un poet atît de cultivat şi de rafinat ca Ion Pillat, unul din cei mai buni cunoscători de poezie românească şi universală, cita, într-un eseu despre poezia populară, un cîntec de şapte versuri despre care mărturisea că nu-i cunoaşte **„în toată lirica noastră cultă, chiar la Eminescu, un echivalent pentru adîncimea şi subtilitatea, totodată, a sentimentului exprimat :**

Cîte flori pe luncă-n sus,
Toate cu badea le-am pus.
Şi cînd am fost la udat
Numai una am uitat,
Numai una am greşit
Şi-aceea a veştejit —
Dragostea ni s-o urît...

Ce atmosferă straniu de modernă îi dă faptul că toată poezia nu e decît o transpunere sufletească. Nu explică nimic, sugerează totul".

De ce să evităm o asemenea poezie ?!

Ţăranii, multă vreme talpa ţării dar şi talpa suferinţelor, se identifică, pînă la un punct, nu numai fonetic, cu **ţara**, din strămoşescul **terra**, ci şi organic cu spiritul şi istoria ei multiseculară. Aşa i-au văzut marii noştri scriitori, care i-au sintetizat simbolic în cîteva nume semnificative : Gheorghe, Petru, Nicolae şi Ion. Fie-mi îngăduit să-l folosesc ca pe o metaforă pe Ion, pe Ion Din de Demult, care a sfinţit cu sîngele său glia străbună, apărîndu-şi, ca Mircea cel Bătrîn al lui Eminescu, „sărăcia şi nevoile şi neamul", la Posada şi Podul Înalt, pe apa Neajlovului, pe decîndea Dunării, şi a Jiului, şi a Oltului, şi a Mureşului, în Munţii Apuseni şi-n arşiţele Bărăganului, la Flămînzi şi Mărăşeşti, în Cetatea Belgradului şi de atîtea ori în Bucureşti, la toate fruntariile ţării şi pînă departe în Munţii Tatra, împotriva fasciştilor. Oricît de mari au fost valurile ce s-au năpustit peste ei, oricît de puternică furtuna, Ion Din de Demult a rămas aici, la bine şi la rău, şi va rămîne pentru totdeauna, apărător şi constructor de nădejde al noii istorii. Iar acesta, hulit şi batjocorit, atîta vreme fără pîtă, e acum, în dreapta noastră rinduială, stăpîn pe un ogor cît ţara.

Ion Fărăpămînt de-a lungul atîtor orînduiri, bazate pe exploatare, Ion care l-a udat cu sîngele, lacrimile şi sudorile sale, l-a frămîntat în palmele lui cu dragoste şi grijă şi l-a sărutat pătimaş, ca pe-o iubită, Ion sluga boierului, argatul chiaburului, şi-a schimbat radical destinul, statutul social şi condiţia umană în orînduirea noastră socialistă.

Ion Fărăpămînt şi adeseori — prin samavolnice decizii ale marilor imperii — şi Fărădeţară, a rămas mereu aici, la ţară, prin glod şi ţărînă, în cătun şi în sat, în colibă ori în bordei, în casă de lemn, de piatră sau de cărămidă, în mormînt dacă aşa decidea soarta, dar a rămas aici chiar atunci cînd proprietarii pămînturilor îşi luau moşia pe tălpile pantofilor — şi fugeau în Apus, unde-şi cheltuiau vlaga şi averile strînse din munca ţăranilor.

Ion Dindedemult, Ion Fărăpămînt şi adeseori Ion Fărădeţară trudea şi murea de foame pe moşia strămoşilor săi, pe pămîntul pe care el singur îl făcea să rodească, în ţara pe care de atîtea ori a apărat-o cu preţul propriei sale vieţi. Iată de ce sîntem îndreptăţiţi să spunem că ţăranii au fost talpa ţării dar şi talpa suferinţelor, iată de ce spunea secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, că ei, ţăranii, au dus pe umerii lor greul istoriei. Au dus greul istoriei şi au creat, multe secole, măreaţa noastră istorie, împletită din luptele pentru independenţa, unitatea şi suveranitatea patriei, creînd, totodată, o strălucită civilizaţie materială. Din ei, din ţăran, s-a născut în fond şi noua clasă a muncitorilor, clasa conducătoare, de azi, a României socialiste. Aşa ni-l prezintă marii noştri scriitori de la Bălcescu la Eminescu, Coşbuc, Goga, Cotruş, Blaga, Arghezi şi Beniuc, de la cronicari la Rebreanu şi Sadoveanu, care a nemurit în opera sa întreaga noastră istorie de la Burebista la Mitrea Cocor. A cîntat tot timpul forme mai bune de organizare a agriculturii, s-a strîns în obştii şi a lucrat pămîntul în devălmăşie, ştiind înaintea poetului că „unde-i unul nu-i putere la nevoi şi la durere", că „unde-s doi puterea creşte". Cu mijloace sărace şi în forme rudimentare, s-a străduit înaintea savanţilor să capteze forţa eoliană şi a riurilor şi să le pună în slujba eforturilor sale, a născocit unelte ingenioase, a cercetat mersul vremii, creînd o meteorologie şi o astronomie populară de o uimitoare precizie, evocată atît de frumos de Nicu Gane în nuvela sa **Astronomul şi doctorul**, a cîştigat o bogată experienţă pe care a rinduit-o în ritualuri agrare de o mare forţă artistică, pe care trebuie să le studiem şi să le fructificăm tot mai mult, chiar în epoca noastră, în forme adecvate şi ştiinţifice.

Ţăranul n-a fost şi nu este o piesă de muzeu etnografic. „Ţăranul nu e o jucărie", spunea copilei uriaşul lui Chamisso, care se întorcea acasă cu plugar şi unealtă în palmă. Ţăranul e părintele nostru, e fratele nostru şi se cade să nu uităm niciodată. El a muncit şi munceşte, a suferit şi a visat necontenit o lume mai dreaptă şi mai bună, în care pămîntul să fie al celor ce-l muncesc.

Şi visul nu l-a fost zadarnic. 23 August 1944 l-a adus şi lui eliberarea ca întregii ţări. Cooperativizarea agriculturii, modernizarea ei i-au adus soluţia complexelor probleme cu care s-a luptat o întreagă istorie. Partidul i-a valorificat experienţa multiseculară şi i-a redat strămoşeasca demnitate, de atîtea ori călcată în picioarele ciocoilor, de-a lungul istoriei sale zbuciumate. Ţăranul este acum ceea ce merita să fie : marele gospodar al pămîntului său.

El este prezent în toate organele şi organismele de conducere ale ţării.

E un om cultivat, demn, stăpîn pe destinul său. El e un muncitor agricol, tot mai bine răsplătit pentru munca sa, un cetăţean de nădejde al ţării, un constructor harnic şi priceput al socialismului în România.

Satul şi ţăranul sînt rădăcini şi speranţe, Capul Bunei Speranţe, căci drumul nostru măreţ şi istoric spre viitor nu poate ocoli uliţele modeste, prăfuite sau glodoase, uneori, ale satelor.

Dezvoltarea şi utilizarea raţională a bazei energetice a ţării

(Urmare din pag. I)

energetic la 1 000 lei producţie industrială să se reducă în actualul deceniu cu minimum 40 la sută. Evident, această măsură a fost extinsă în toate sectoarele economiei, atît în cele din sfera producerii energiei, cît şi din sfera consumatorilor de energie.

Dezvoltarea potenţialului energetic naţional urmează să fie asigurată în condiţiile descoperirii şi valorificării de noi zăcăminte de combustibil, ale identificării şi exploatării unor zăcăminte de ape geotermale şi de combustibilii pentru centralele nucleare-electrice. Punerea în valoare a unor noi zăcăminte de cărbune de orice fel, de petrol sau gaze naturale, chiar exploatabile în condiţii dificile, va antrena eforturi financiare deosebite. Tocmai într-un asemenea sens, în structura balanţei producţiei de energie electrică la nivelul anului 1990 se vor produce mutaţii însemnate, circa 24 la sută urmînd să se obţină pe baza energiei hidroelectrice (faţă de 17,6 la sută în 1980), circa 44 la sută pe bază de cărbuni şi şisturi combustibile, aproximativ 10 la sută ca urmare a utilizării unor surse noi de energie şi resurse energetice recuperate ; circa 17—18 la sută va fi obţinută în centralele nucleare-electrice. Ca rezultat al acestor mutaţii, ponderea producţiei de energie electrică, obţinută pe bază de hidrocarburi, urmează să scadă de la 61,4 la sută în 1970 şi 39,7 la sută în 1980, la 4—5 la sută în 1990. Sînt orientări de o excepţională însemnătate pentru asigurarea dezvoltării ţării, pentru a căror înfăptuire trebuie depuse toate eforturile.

Măsurile de economisire a energiei care, aşa cum arătam, se concentrează în bună parte în industrie, vizează, în cadrul de ansamblu al unei noi strategii de dezvoltare a economiei naţionale, menţinerea producţiei ramurilor mari consumatoare de energie la nivelul strict necesar economiei naţionale, ca şi reducerea şi sistarea exportului produselor energointensive, promovarea cu precădere a unor procese tehnologice economice din punctul de vedere al energiei.

Chiar şi în aceste condiţii restrictive, „cheia" mai bunei utilizări a energiei o constituie **reducerea drastică a consumurilor specifice în toate ramurile producţiei materiale.** Fără o asemenea acţiune generalizată nu este de conceput o reală şi efectivă economisire a energiei. Desigur, în acest sens o contribuţie esenţială o poate avea şi restructurarea producţiei industriale prin diminuarea ponderii produselor energointensive. Dincolo de această măsură absolut necesară, secretarul general al partidului subliniia la recenta şedinţă că se impune cu stringenţă renunţarea neîntîrziată la tehnologiile devoratoare de energie în favoarea unor procedee tehnologice moderne, capabile să **„conducă rapid la reducerea consumurilor energetice şi de combustibil, a consumurilor materiale în general".** De extremă acuitate se dovedeşte în momentul de faţă, deopotrivă, **intensificarea acţiunii de reproiectare a produselor industriale.** În pofida progreselor înregistrate în ultimii ani pe această linie, persistă încă numeroase produse care nu au forţă competitivă sub raportul eficienţei tocmai din cauză că se realizează cu mari consumuri de materiale şi energie. O reală înnoire a acestor produse necesită nu doar simple modificări constructive şi ajustări, pe ici pe colo, ci conceperea lor pe noi baze principiale.

Evident, alături de măsurile cu acţiune la nivel macroeconomic, numai întronarea unui climat de economisire a energiei în fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă este în măsură să permită ca, în cel mai scurt timp posibil, ţara noastră să se înscrie ferm între ţările lumii care înregistrează consumuri de energie electrică scăzute pe unitatea de venit naţional — trăsătură definitorie pentru o ţară dezvoltată din punct de vedere economic.

Acţiunea de economisire a prins contur în toate întreprinderile noastre, dar din păcate nu peste tot are şi vigoarea dorită. În această privinţă se mai acţionează sub presiunea unor măsuri de urgenţă, a unor indicaţii din afară, şi nu întotdeauna din îndemnul ferm al conştiinţei. Aşa se explică faptul că mai pot fi întîlnite şi azi în multe locuri utilaje şi instalaţii care funcţionează în gol, pierderi substanţiale de agent termic pe conducte din cauza neetanşeităţii, lumini care ard în plină zi. Asemenea stări de fapte dovedesc utilitatea desfăşurării susţinute, în continuare, a unei bogate activităţi politico-educative în vederea formării conştiinţei economice la toţi oamenii muncii. Numai înţelegînd raţiunile superioare ale necesităţii economisirii energiei, oamenii muncii se vor manifesta în toate împrejurările ca destoinici gospodari.

Din acest unghi se relevă, o dată mai mult, strălucitele virtuţi ale partidului nostru de conducător înţelept al societăţii româneşti, în condiţiile complexe ale lumii de astăzi, pe drumul progresului şi prosperităţii.

DE PRETUTINDENI

● **COŞ INVIZIBIL.** Coşurile industriale de fum devin tot mai înalte în încercarea de a se diminua cît de cît efectele emanaţiilor poluante. Specialiştii consideră însă că poluarea poate fi evitată doar în cazul folosirii unor coşuri cu o înălţime de peste 500 metri. Inconvenientul îl constituie preţul foarte ridicat : după atingerea cotei de 50 de metri, fiecare segment următor de zece metri costă de patru ori mai scump decît segmentul anterior. Un inginer din Erevan a propus o soluţie ingenioasă pentru rezolvarea acestei probleme aparent insolubile. În vîrful coşurilor obişnuite (de 100 de m) se instalează camere inelare, care funcţionează ca veritabile arzătoare, degajînd gazele incandescente ca nişte inele de fum de ţigară. Unindu-se, acestea formează un cilindru invizibil de gaze fierbin

Scînteia **VIAȚA INTERNAȚIONALĂ** Scînteia

Pe toate meridianele

Glasul popoarelor împotriva cursei înarmărilor, pentru pace și dezarmare

Agențiile de presă, ziarele aduc zilnic vești de pe toate meridianele despre marșuri, mitinguri, demonstrații, luări de poziție împotriva proiectelor de escaladare a cursei înarmărilor nucleare, pentru dezarmare și pace. Presa internațională relevă că niciodată în anii postbelici mișcarea pentru apărarea dreptului suprem al oamenilor, al popoarelor, la viață, la dezvoltare liberă n-a luat astfel de proporții ca în prezent, n-a avut un caracter de masă atît de larg, una din trăsăturile ei caracteristice fiind participarea tot mai activă a reprezentanților celor mai diferite categorii sociale, organizații politice, sindicale, religioase, obștești. Este o dovadă că masele largi, popoarele devin tot mai conștiente de pericolele imense pe care le generează politica de înarmări la adresa păcii, a însăși civilizației umane.

CONTINUĂ PROTESTELE ÎMPOTRIVA AMPLASĂRII DE NOI RACHETE NUCLEARE ÎN EUROPA. Proiectele privind amplasarea de noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune în Europa continuă să trezească o impotrivire fermă în rîndurile opiniei publice, noi și noi organizații ridicîndu-se ferm impotriva acestor proiecte, cerînd să se ajungă — în cadrul tratativelor sovieto-americane de la Geneva — la înțelegeri privind renunțarea la desfășurarea de noi arme de acest tip, la reducerea celor existente și, în perspectivă, la denuclearizarea completă a continentului.

Este semnificativ în acest sens că la **recenta conferință a Confederației sindicatelor vest-germane, ținută la Hessen, delegații, reprezentînd peste un milion de muncitori, s-au adresat guvernului R.F.G. cerîndu-i să nu permită amplasarea pe teritoriul acestei țări a noilor rachete nucleare, cu rază medie de acțiune, și nici a armei cu neutroni.** Relatînd aceasta, ziarul **„UNSERE ZEIT"**, care apare la Düsseldorf, amintește că împotriva hotărîrii N.A.T.O. privind amplasarea de noi rachete se pronunță o serie de organizații regionale și locale ale P.S.D. Astfel, **Congresul organizației regionale a P.S.D. din Westphalia** s-a pronunțat recent, cu majoritate de voturi, împotriva staționării rachetelor „Pershing-2" și „Cruise" în Europa. Anterior, pe aceeași poziție s-a situat și **Congresul organizației din Hamburg a P.S.D.**, care s-a pronunțat pentru denuclearizarea completă a Europei — propunere care va fi prezentată de delegații săi la congresul P.S.D., ce va avea loc în primăvară la München. La rîndul ei, **gruparea „ecologiștilor"** a anunțat că va organiza importante manifestații de protest împotriva planurilor de amplasare de noi mijloace de distrugere în masă, cu ocazia reuniunii la nivel înalt a N.A.T.O., care va avea loc la Bonn. la 10 iunie. O altă mișcare pacifistă vest-germană, **„Pelerinii păcii"**, pregătește, de asemenea, manifestații similare.

Desen de Bogdan ROTĂREANU, student — I.M.F. București

Proiectele de producere și amplasare de noi tipuri de rachete în Europa au fost aspru criticate și la reuniunea organizată la Paris de **Comitetul francez pentru dezarmare**, la care au luat parte și reprezentanții unor organizații din alte țări vest-europene. În rezoluțiile adoptate s-a cerut să se treacă neîntîrziat la măsuri hotărîte de reducere a armamentului nuclear în Europa, fixîndu-se ca obiectiv eliminarea completă a acestuia de pe continent.

Mișcarea împotriva înarmărilor nucleare cunoaște în ultima vreme o deosebită amploare în țări europene neutre. Presa occidentală a relatat despre **„Rikstag-ul popular pentru dezarmare"**, care s-a ținut la Stockholm între 22—24 ianuarie, cu participarea reprezentanților a peste 300 de organizații politice, de tineret și obștești din Suedia. „Rikstag-ul popular — a declarat St. Arvidsson, președintele Comitetului național suedez pentru apărarea păcii — a fost cel mai reprezentativ forum al partizanilor suedezi ai păcii. Deputații lui, care au reprezentat opinia covîrșitoarei majorități a poporului, s-au pronunțat categoric pentru destindere și dezarmare".

În Elveția, peste o sută de mii de persoane au semnat **„Chemarea pentru pace, împotriva morții atomice"** — document ce va fi adresat celei de-a doua sesiuni speciale a Adunării Generale a O.N.U. consacrate dezarmării.

AVERTISMENTUL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ : „NU EXISTĂ NICI UN FEL DE SCUT ANTINUCLEAR". În cadrul mișcării împotriva pericolului de război, un loc important îl ocupă oamenii de știință, cei mai în măsură să-și dea seama de consecințele catastrofale pe care le-ar avea pentru omenire o nouă conflagrație, în care s-ar folosi armele nucleare. Sub auspiciile organizației **„Medicii în lupta pentru responsabilitatea socială"**, s-a desfășurat recent la New York un simpozion al cărui participanți au subliniat că principala sarcină a contemporaneității constă în încetarea imediată a cursei înarmărilor, reducerea și distrugerea arsenalelor nucleare. **„Acumularea de arsenale nucleare nu sporește, ci subminează securitatea statelor"** — a subliniat în intervenția sa R. Barnet, specialist în probleme militare și colaborator al Institutului pentru studierea conjuncturii politice. „Nu există și nu poate exista nici un fel de scut antinuclear în condițiile unei catastrofe nucleare — a arătat el. Fiecare nouă bombă, fiecare nouă rachetă sporește pericolul care planează asupra omenirii, iar opinia publică din S.U.A. trebuie să-și dea seama de acest lucru".

Și lordul Zuckerman, fost mult timp consultant științific al guvernului Marii Britanii, susține că prin producerea de arme nucleare mai multe și mai perfecționate nu s-a asigurat în ultimele decenii un grad sporit de securitate, iar proliferarea și dezvoltarea armelor nucleare au devenit și mai periculoase de cînd se încearcă inocularea ideii că războiul nuclear ar fi „acceptabil". La o conferință de presă organizată cu prilejul lansării cărții sale intitulate „Iluzia nucleară și realitatea", el a afirmat că **„doctrina N.A.T.O. privind folosirea armei nucleare într-un conflict limitat în Europa este iluzorie, deoarece aceasta ar duce inevitabil la escaladarea războiului nuclear la scara întregii lumi. Atît timp cît nu este oprită cursa înarmărilor, există mereu posibilitatea declanșării unui război".**

Un obiectiv actual al mișcării de luptă pentru pace îl constituie preocuparea pentru a determina reducerea bugetelor militare, avîndu-se în vedere că politica de înarmări aruncă tot mai grele poveri asupra popoarelor, poveri tot mai greu resimțite în actuala stare de criză a economiei mondiale. Sub deviza **„Pacea asigură de lucru"** s-a desfășurat la Milwaukee, statul Wisconsin (S.U.A.), o conferință la care au participat reprezentanții a 40 de organizații sindicale, religioase și obștești de pe tot teritoriul S.U.A. A fost adoptată hotărîrea de a extinde campania menită să demonstreze că militarizarea crescîndă a economiei nu absoarbe șomajul, ci, dimpotrivă, este sursa unor mari dificultăți pentru oamenii muncii. Participanții la conferință au adoptat o rezoluție care cheamă la reducerea bugetelor militare și la utilizarea mijloacelor astfel eliberate pentru rezolvarea problemelor șomajului și îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor.

„OCEANELE SĂ DEVINĂ ZONE DENUCLEARIZATE". Mișcările populare împotriva cursei înarmărilor cunosc, așa cum se știe, o amploare tot mai mare în Japonia, unde sînt încă vii în memorie exploziile atomice de la Hiroshima și Nagasaki. Zilele trecute s-a desfășurat o nouă și puternică **demonstrație antirăzboinică în centrul administrativ al insulei Okinawa.** Pe pancartele participanților scria : „Nu bazelor militare !", „Nu înarmărilor nucleare !". Reprezentanți ai organizațiilor democratice și locuitori ai portului Hakata au protestat împotriva transformării acestui port într-o bază de nave atomice americane.

Patru grupuri de manifestanți, care au pornit din Tokio, la 10 decembrie anul trecut, se îndreaptă pe itinerare diferite spre New York, unde urmează să ajungă la 7 iunie, cînd va avea loc cea de-a doua sesiune specială a Adunării Generale a O.N.U. pentru dezarmare. Itinerarul unuia din aceste grupuri este de-a lungul țărmului vestic al S.U.A. Mii de californieni — informează publicația „People's World" din San Francisco — au participat deja la mitingurile, demonstrațiile și marșurile pentru pace care au avut loc la sfîrșitul lui ianuarie, cînd au sosit în oraș participanții la „Marșul păcii".

La fel, în îndepărtatul port neozeelandez Auckland a avut loc recent o mare demonstrație sub deviza **„Încetați experiențele nucleare, Oceanul Pacific să fie transformat într-o zonă denuclearizată !"** Participanții au salutat în rada portului nava australiană „Pacific Peacemarker", la bordul căreia se află un grup al partizanilor păcii din Australia.

★

Sînt doar cîteva din manifestările care au avut loc în ultimul timp în diferite țări — expresie a conștientizării crescînde a opiniei publice cu privire la pericolele pe care le comportă cursa înarmărilor, a hotărîrii popoarelor de a impune trecerea la măsuri concrete de dezarmare, singura garanție a păcii în lume.

Silviu PODINA

BEIJING: Convorbiri economice româno-chineze

BEIJING 20 (Agerpres). — Tovarășul Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, care se află în Republica Populară Chineză, s-a întîlnit simbătă cu Gu Mu, vicepremier al Consiliului de Stat, ministru însărcinat cu comisia pentru import-export. Au fost abordate probleme privitoare la dezvoltarea și diversificarea schimburilor și cooperării economice bilaterale, exprimîndu-se dorința comună de a se identifica noi căi și posibilități de adîncire a colaborării economice și tehnice dintre România și China.

În cursul aceleiași zile, viceprim-ministrul român a avut convorbiri cu Zhen Tuobin, ministrul comerțului exterior al R.P. Chineze, cu care prilej au fost examinate aspecte legate de definitivarea protocolului comercial pentru anul 1982, stabilindu-se măsuri pentru lărgirea volumului schimburilor economice româno-chineze.

Au avut loc, de asemenea, întîlniri cu Rao Bin, ministrul construcțiilor de mașini nr. 1, Qian Min, ministrul construcțiilor de mașini nr. 4, Tang Ke, ministrul industriei metalurgice, fiind abordate probleme legate de intensificarea și convenirea de noi obiective și domenii pentru amplificarea cooperării economice în domeniile industriei construcțiilor de mașini, electronicii, electrotehnicii și metalurgiei.

La convorbiri a fost prezent Florea Dumitrescu, ambasadorul României la Beijing.

Mîine se deschide la Delhi

Reuniunea unor țări în curs de dezvoltare consacrată examinării stadiului relațiilor Nord-Sud

DELHI 20 (Agerpres). — Noua creștere a parității de schimb a dolarului la bursele occidentale și majorarea ratei dobînzii americane vor fi cu siguranță evocate de reprezentanții țărilor în curs de dezvoltare care se vor reuni la Delhi de la 22 februarie pentru a examina stadiul relațiilor Nord-Sud, se arată într-un comentariu al agenției France Presse. Potrivit experților financiari internaționali, delegații unui număr de peste 30 de țări în curs de dezvoltare vor lansa — probabil împreună cu reprezentanții unor țări europene — un apel Statelor Unite pentru stabilirea unor rate moderate ale dobînzii și pentru condiții mai stabile pe piețele de schimb. Același experți — citați de A.F.P. — apreciază că țările în curs de dezvoltare se vor pronunța din nou pentru o reformă a sistemului monetar internațional cu ocazia reuniunilor F.M.I. și Băncii Mondiale care vor avea loc la Helsinki între 12 și 14 mai. Experții speră ca noi idei să rezulte de la reuniunea de la Delhi pentru studierea situației dialogului Nord—Sud, după întîlnirea de la Cancun din toamna anului trecut, care, după opinia diplomaților citați de France Presse, a avut rezultate „decepționante". Reuniunea amintită — menționează în continuare agenția — „nu a dat impulsul politic așteptat pentru a lansa negocierile globale la O.N.U." asupra înfăptuirii noii ordini economice internaționale. Aceste negocieri constituie, dealtfel, unul din obiectivele politice majore ale celor 122 de țări în curs de dezvoltare membre ale „Grupului celor 77", începînd din anul 1979.

„Ratele înalte ale dobînzilor bancare accentuează recesiunea în țările vest-europene"

O declarație a cancelarului R.F. Germania

LONDRA 20 (Agerpres). — Într-un interviu acordat cotidianului britanic „The Guardian", cancelarul federal al R.F. Germania, Helmut Schmidt, subliniază necesitatea stringentă a reducerii ratelor înalte ale dobînzilor bancare occidentale, informează agenția Reuter. „Nu am fost confruntați cu o recesiune mondială de aceste proporții din anii '30", a spus el, menționînd că „recesiunea se poate transforma cu ușurință într-o depresiune a lumii occidentale".

Criticile formulate de Helmut Schmidt la adresa politicii americane a dobînzilor bancare înalte se înscriu în efortul concertat al țărilor vest-europene pentru a determina Statele Unite să accepte reducerea dobînzilor, care afectează și programele economice ale guvernelor din Europa occidentală, într-o perioadă de accentuare a crizei economice și de înregistrare a unor niveluri record ale șomajului.

Acțiuni de protest față de amestecul S. U. A. în treburile interne ale Salvadorului

ATENA 20 (Agerpres). — Peste 15 000 de persoane au participat la Atena la o demonstrație de protest împotriva amestecului S.U.A. în treburile interne ale Salvadorului. Demonstrația a fost organizată de Federația studenților eleni și ea a debutat cu un miting organizat în fața Universității din Atena, unde s-au rostit cuvintări în favoarea dreptului poporului din Salvador de a-și hotărî singur destinul.

Pe de altă parte, conducerea Mișcării Socialiste Panelene (P.A.S.O.K), partidul de guvernămînt al premierului Papandreu, a dat publicității o declarație care condamnă imixtiunea S.U.A. în Salvador și reafirmă sprijinul pentru poporul din această țară, care luptă pentru libertate, democrație și progres.

BRASILIA. — Ziarul „Correio Braziliense" apreciază că între cauzele care au dus la actuala stare de lucruri din Salvador și la conflicte armate dintre trupele de gherilă și cele ale regimului figurează lipsa libertăților, sărăcia în care trăiesc masele largi populare și dominația unui grup de privilegiați. Ziarul condamnă sprijinul acordat de S.U.A. juntei de guvernămînt.

Împotriva transporturilor de muniții americane pe teritoriul olandez

HAGA 20 (Agerpres). — Descărcarea cargoului „American Ranger", transportînd 1 200 tone de muniții pentru trupele americane din R.F.G., în portul olandez Delfzijl a fost anulată. Compania însărcinată cu transbordarea muniților este suprasolicitată — și-a motivat refuzul conducerea firmei. Pînă nu demult, transportul acestor muniții se făcea pe căile ferate olandeze, după ce erau descărcate în portul Delfzijl. Dar, după cum se știe, luna trecută în Olanda au avut loc puternice acțiuni de protest împotriva transporturilor de muniții pe teritoriul olandez cu destinația R.F.G., ele fiind sistate.

În dezbaterea reuniunii internaționale de la Bagdad

Dezvoltarea agriculturii pe baze industriale

BAGDAD 20 (Agerpres). — În capitala Irakului s-au desfășurat lucrările unei reuniuni internaționale avînd ca temă dezvoltarea agriculturii pe baze industriale. Au participat delegații din numeroase țări din Asia, Africa, America Latină, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale și regionale specializate.

Participanții au dezbătut diverse aspecte ale dezvoltării agriculturii, direcțiile colaborării pe plan internațional în acest domeniu. Au fost adoptate o serie de recomandări în care se evidențiază rolul statului și al organizațiilor guvernamentale în dezvoltarea sectorului agricol pe baze industriale.

ORIENTUL MIJLOCIU

● Biroul de coordonare al țărilor nealiniate a cerut secretarului general al O.N.U. să împiedice noi acte ilegale ale Israelului împotriva refugiaților palestinieni din Liban ● Ministrul de externe francez salută planul de pace saudit ● O nouă misiune a lui Olof Palme în vederea reglementării politice a conflictului dintre Iran și Irak

NAȚIUNILE UNITE 20 (Agerpres) — Biroul de coordonare al țărilor nealiniate a cerut într-o scrisoare secretarului general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, „să folosească bunele sale oficii" pentru a împiedica noi acte ilegale ale autorităților israeliene împotriva refugiaților palestinieni din Liban. Documentul, citat de agenția Associated Press, acuză Israelul de declanșarea unei campanii care are ca scop să justifice reluarea acțiunilor militare împotriva palestinienilor și reprezentanților lor — Organizația pentru Eliberarea Palestinei.

Mișcarea nealiniaților — se arată în scrisoarea adresată secretarului general al O.N.U. — sprijină suveranitatea și integritatea teritorială, unitatea și independența politică a Libanului.

ABU DHABI — Ministrul francez al relațiilor externe, Claude Cheysson, a declarat agenției de presă a Emiratelor Arabe Unite — W.A.M. — că în Orientul Mijlociu nu poate fi realizată pacea atît timp cît poporul palestinian nu-și va obține dreptul său la autodeterminare — informează agenția U.P.I. El a adăugat că „autodeterminarea este complet diferită de administrarea autonomă", care se propune în acordurile de la Camp David dintre Egipt și Israel.

Ministrul francez a salutat planul de pace saudit pentru Orientul Mijlociu, arătînd că acesta conține prevederi pozitive.

Respingînd actul ilegal al Israelului privind anexarea Înălțimilor Golan, Claude Cheysson și-a exprimat, totodată, speranța că guvernul de la Tel Aviv va da dovadă de mai mult realism, informează agenția Reuter.

NAȚIUNILE UNITE — Secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, i-a cerut trimisului său special, Olof Palme, să se deplaseze din nou în Orientul Mijlociu, pentru a relua contactele cu guvernele Iranului și Irakului în vederea reglementării politice a conflictului dintre cele două țări — a anunțat purtătorul de cuvînt al Națiunilor Unite.

S-a precizat că Javier Perez de Cuellar a avut contacte cu guvernele ambelor țări și a primit asigurări asupra dorințelor de a se ajunge la o reglementare a conflictului.

„Secretarul general al O.N.U., a subliniat purtătorul de cuvînt, este profund îngrijorat de continuarea acțiunilor militare între Iran și Irak, care durează de peste 16 luni, provocînd numeroase victime omenești și mari distrugeri. El consideră că trebuie depuse noi eforturi îndreptate spre încetarea activităților militare și restabilirea unor relații de bunăvecinătate".

Misiunea urmează să înceapă la 24 februarie.

CAIRO — Într-o convorbire cu un grup de ziariști israelieni, ministrul egiptean de externe, Kamal Hassan Ali, a subliniat că autonomia deplină a palestinienilor, care urmează să pregătească exercitarea dreptului lor la autodeterminare, reprezintă un imperativ pentru o pace permanentă și suprinzătoare în Orientul Mijlociu. De asemenea, potrivit agenției M.E.N., ministrul egiptean a menționat că Israelul trebuie să renunțe la noi implantări în Cisiordania și Gaza, la măsurile sale represive împotriva palestinienilor.

Sprijin deplin luptei de eliberare națională a poporului namibian

O declarație a președintelui Zambiei

LUSAKA 20 (Agerpres). — Într-o declarație făcută la încheierea vizitei de patru zile întreprinse de Aristides Pereira, președintele Republicii Capului Verde, în Zambia, șeful statului zambian, Kenneth Kaunda, a arătat că poporul Namibiei își va cuceri libertatea și independența în pofida manevrelor la care recurge regimul rasist sud-african. El a exprimat condamnarea Zambiei față de încercările regimului rasist sud-african de a altera conținutul rezoluției 435 a Consiliului de Securitate cu privire la Namibia, subliniind că problema namibiană trebuie rezolvată în conformitate cu prevederile acestui document.

Președintele Kenneth Kaunda a apreciat că nu va putea exista pace în sudul continentului african atît timp cît Namibia nu va fi liberă și sistemul de apartheid nu va fi lichidat. Înlăturarea sistemului de oprimare din R.S.A., a spus șeful statului zambian, nu este numai cauza Africii de Sud, ci a tuturor celor care cred în dreptatea și demnitatea umană.

Președintele Zambiei s-a pronunțat, în același timp, în favoarea întăririi unității africane în cadrul O.U.A.

La rîndul său, președintele Republicii Capului Verde, Aristides Pereira, a condamnat actele agresive continue ale regimului de la Pretoria împotriva statelor africane independente și a cerut forțelor rasiste sud-africane să elibereze imediat Namibia.

MAPUTO. — Într-o declarație făcută la Maputo, președintele Republicii Populare Mozambic, Samora Machel, a reafirmat hotărîrea țării sale de a promova o politică în favoarea păcii și a înțelegerii în întreaga lume. Șeful statului mozambican a subliniat că țara sa sprijină lupta dreaptă a poporului din Namibia pentru eliberare și independență, sub conducerea Organizației Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.). De asemenea, a fost afirmată solidaritatea cu lupta poporului din Africa de Sud împotriva politicii de apartheid și discriminare rasială.

Construirea unei baze militare a R.S.A. în apropierea frontierei cu Zimbabwe

PRETORIA. — Guvernul sud-african a hotărît să construiască o importantă bază militară aeriană, care va fi amplasată în apropierea frontierei cu Republica Zimbabwe, a anunțat Fanie Botha, ministru în guvernul de la Pretoria.

Viitoarea bază va contribui, desigur, la întărirea forței militare a R.S.A., preocupare insistentă a regimului rasist în contextul unei tot mai îndîrjite opoziții față de sistemul anacronic al apartheidului pe plan intern și internațional. Hotărîrea de a amplasa noul obiectiv militar în vecinătatea Republicii Zimbabwe oferă argumente concludente despre intențiile R.S.A. de a intensifica acțiunile agresive împotriva țărilor africane independente, în pofida unei puternice condamnări din partea opiniei publice internaționale.

Cheiar de duminică

Copiii din Lübeck

Dintre toate științele, omul este cel mai îndatorat chimiei.

Pentru că chimia este, de fapt, sursa vieții. În laboratorul globului, folosind oceanul drept reșortă și încălzirea cu soare, vulcani și trăznete în loc de lampă Bunsen, plus un catalizator secret (din motive de spionaj industrial) chimia a reușit să creeze prima celulă vie.

Iar de atunci, jucîndu-se mereu cu atomii, combinînd acizii cu bazele și frămîntînd albuminele, biochimia a dezvoltat mereu viața. În timp ce sora ei, chimia anorganică, a muncit din greu, cu sudoarea frunții, pentru ca să-i umple omului cu materii prime și petrol magaziile și cisternele subpămîntului.

Chimia înseamnă viață și slujește vieții — este utilaj perfecționat în industrie, este surplus de recoltă în agricultură, este sănătate în fiole și pastile. Cu ajutorul ei, omul devine demiurg, re-creează natura.

...Poate de aceea deturnarea chimiei, mutilarea și pervertirea ei sînt atît de odioase.

Așa a fost tîrîtă chimia, în anii primului război mondial, să devină din prietena omului ucigașa lui. Tragedia Hiroshimei o știu toți, mult mai puțini cunosc tragediile de la Ypres sau Marna — ravagiile gazelor toxice, sufocante, vezicante, cu zecile de mii de soldați zvîrcolindu-se în chinuri atroce, cu pielea arsă, cu plămînii arși, cu ochii arși sau cadavrele halucinante ale asfixiaților, morți asemeni unor sugrumați, cu șiroaiele de singe curgîndu-le pe gură, pe nas, din urechi...

Omenirea s-a cutremurat — dar e mult de-atunci.

Chimia a fost din nou și cumplit batjocorită de bestiile hitleriste, în anii dușurilor cu „Cyclon B" din camerele de gazare, anticamerele crematoriilor în lagărele naziste.

În paginile chimiei negre s-au înscris defolierea pădurilor vietnameze, transformarea plantațiilor în pămînturi moarte, folosirea bombei desoxigenante, care-i sufoca pe oameni, lăsîndu-i asemeni unor pești pe uscat, cadavre convulsionate cu gura larg deschisă, însetată de aer — dar aerului îi lipsea, furat, oxigenul.

Dar și de atunci au trecut ani — așa cum au trecut ani de cînd se discută, steril, despre interzicerea armei chimice.

Recent, au început alte discuții — tot despre arma chimică. Se afirmă și se infirmă, se susține și se dezminte, într-un cuvînt, se discută despre gaze invizibile sau vizibile, incolore sau sub formă de ploi galbene ori portocalii. Despre arme chimice perfecționate — armele binare compuse din două elemente, fiecare inofensiv, dar care la folosire, sub impactul exploziei, se combină și produc gaze. Care ucid instantaneu prin oprirea cordului, prin blocarea aparatului respirator, gaze paralizante, gaze care atacă sistemul nervos central.

Din toate controversele certe sînt însă hotărîrea de a se trece la producția noilor arme chimice, precum și alocarea de fonduri — cîteva sute de milioane de dolari pentru construcția de noi uzine specializate (arma chimică este ieftină, ucide la un preț de cost redus).

...Zilele trecute a fost o mare alarmă la Lübeck. Pe un teren părăsit, niște copii au descoperit cîteva sute de capsule cu gaze toxice, rămase din perioada războiului. Copiii s-au oprit din joacă, le-au adunat cu multă atenție și le-au dus cu grijă la poliție. Acolo unde știau ei că sînt dușii răufăcătorii, să stea după gratii și zăbrele. Copii grijulii, deși nu auziseră de Ypres sau Marna.

Copiii din Lübeck nu fac însă parte din comisii de dezarmare, din guverne sau state majore. Cum să se încredințeze probleme grave unor gigilici cu pantaloni scurți și fără mult simț al răspunderii ?

N. CORBU

AGENȚIILE DE PRESĂ — *pe scurt*

SESIUNEA CONFERINȚEI PERMANENTE A PARTIDELOR POLITICE DIN AMERICA LATINĂ. În alocuțiunea rostită cu prilejul deschiderii sesiunii de la Managua a Conferinței permanente a partidelor politice din America Latină (C.O.P.P.P.A.L.), Pedro Ojeda Paullada, președintele C.O.P.P.P.A.L., președinte al Partidului Revoluționar Instituțional (P.R.I.) din Mexic, s-a pronunțat pentru intensificarea eforturilor consacrate instaurării unui climat de pace și cooperare în lume, pentru libertate, democrație și dreptate socială — transmit agențiile „Nueva Nicaragua" și „Prensa Latina". „C.O.P.P.P.A.L. s-a reunit la Managua pentru a cere în mod ferm respectarea dreptului popoarelor lumii la autodeterminare, libertate și suveranitate națională" — a arătat Pedro Ojeda Paullada. „Ne pronunțăm ferm împotriva intervențiilor străine în treburile interne, împotriva imperialismului și presiunilor economice", a spus el.

S.U.A. INTENȚIONEAZĂ SĂ-ȘI REDUCĂ CONTRIBUȚIA LA INSTITUȚIILE INTERNAȚIONALE DE CREDIT pentru acordarea de asistență țărilor în curs de dezvoltare cu dobînzi mai mici decît cele practicate pe piețele financiare occidentale, relevă agențiile A.P. și U.P.I., citînd un raport guvernamental, dat publicității la Washington. În documentul respectiv se propun, între altele, înăsprirea condițiilor de credit la împrumuturile acordate de Banca Mondială și de Asociația Internațională de Dezvoltare (A.I.D.), precum și reducerea contribuției S.U.A. la A.I.D.

O „ANTOLOGIE DE POEZIE CONTEMPORANĂ ITALO-ROMÂNĂ", grupînd lucrări reprezentative ale unor poeți români și italieni, a apărut în Italia. Cu prilejul prezentării volumului, care a avut loc la Biblioteca română din Roma, romancierul Gugliemo Petroni, președintele Uniunii Scriitorilor din Italia, a înfățișat aspecte ale poeziei românești și a evidențiat, totodată, atenția de care se bucură în România cultura, sub multiplele sale forme de exprimare.

LOCALITATEA OLANDEZA BEERTA ARE UN PRIMAR COMUNIST. Agenția United Press International relatează că în funcția respectivă a fost desemnat Hanneke Jagersma, numirea lui fiind determinată de faptul că în partea de est a provinciei Groningen, unde se află localitatea Beerta, există o puternică influență a partidului comunist.

COMISIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI ÎN MAREA BALTICĂ, la care au participat reprezentanți ai Danemarcei, Finlandei, R.D.G., R.F.G., Poloniei, Suediei și U.R.S.S., și-a desfășurat lucrările celei de-a treia sesiuni la Helsinki. Au fost adoptate recomandări privind unele măsuri pentru îmbunătățirea mediului în Marea Baltică.

VALOAREA PRODUCȚIEI INDUSTRIALE A EGIPTULUI a fost în 1981 de 3 968 milioane lire egiptene, înregistrîndu-se astfel o creștere de 555 milioane lire față de nivelul anului precedent — s-a anunțat la Cairo. Se menționează, de asemenea, că valoarea exporturilor de produse industriale a fost anul trecut de 413,7 milioane lire. Principalele întreprinderi industriale din țară care au început să producă în 1981 au fost fabrica de fire poliesterice, cea de zahăr din sfeclă, precum și o unitate specializată în producerea de îngrășăminte chimice pe bază de uree granulată.

BUGETUL TURCIEI PE 1982. Consiliul Național al Securității al Turciei a aprobat bugetul pe anul financiar 1982, care este cu 18 la sută mai mare decît cel pe anul trecut. La capitolul cheltuieli au fost alocate 1 804 miliarde lire turcești. În ce privește investițiile, se acordă prioritate sectorului energetic, urmat de transporturi și comunicații, agricultură, industria extractivă și cea de prelucrare. Prezentînd bugetul în fața Consiliului Național al Securității, primul ministru Bülent Ulusu a declarat că obiectivul principal al guvernului îl constituie reducerea ratei inflației de la nivelul de 36,8 la sută în 1981, la 25 la sută, anul acesta.

GREVA TEXTILIȘTILOR ITALIENI. Peste un milion de oameni ai muncii italieni din industria textilă, de confecții și industria încălțămintei au participat la o grevă de opt ore în sprijinul deschiderii de negocieri pentru reînnoirea convenției colective naționale de muncă, care expiră la 31 mai. Numeroase manifestații au marcat această zi de grevă, organizate de federația unitară a celor trei mari centrale muncitorești. La Roma, aproape 80 000 de persoane, în cea mai mare parte femei, au manifestat pe străzile orașului, acțiune prin care sindicatele înțeleg să-și exprime nemulțumirea față de dificultățile pe care le traversează industria textilă, în care 737 întreprinderi sînt declarate în stare de criză.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă. P. O. BOX 136—137 telex : 11 226. București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360